

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

•Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὁκτωβρίου 1934

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

•Ἀριθμὸς φύλλου 346

ΝΟΜΟΙ

Περὶ Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Νόμος 6298

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἔρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίζομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

ΕΙΣΑΙΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

•Ἀρθρον 1.

1. Ο παρὸν νόμος ἔχει ὡς συντὸν τὴν θέσπισιν καὶ ὀργάνωσιν τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἔρθρῳ ἀναφερομένων προσώπων εἰς περιπτώσιν ἀπελεύσεως ἀσθενείας, ἀναπηρίας, ἀτυχήματος ἢ γήρατος, ὡς καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ἐν περιπτώσει ἀσθενείας τούτων ἢ θανάτου τοῦ προστάτου αὐτῶν ἡσφαλισμένου.

2. Η θεσπίζομένη ἀσφάλισις διακρίνεται εἰδικῶτερον: α') εἰς ἀσφάλισιν ἀσθενείας καὶ β') εἰς ἀσφάλισιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἐκτασις τῆς ἀσφαλίσεως καὶ γενικαὶ διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Πρόσωπα υπαγομενα εἰς τὴν ἀσφαλίσιν.

•Ἀρθρον 2.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς :

α') Τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐντὸς τῶν ὅρίων τῆς χώρας παρέχουν κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἐξηρτημένην ἔργασίαν ἢ ἐξηρτημένην ὑπηρεσίαν ἔναντι ἀμοιβῆς. Ἐπὶ δυσχεροῦς διακρίσεως ἐξηρτημένης ἢ μὴ ἔργασίας ἢ τοῦ κυρίου ἢ μὴ ἐπαγγέλματος προσώπου τινός, τοῦτο θεωρεῖται, ὡς ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀσφάλισιν. Πρόσωπα κεντημένα τὴν ἀλληγορίην ὑπηρεότητα παρέχοντα ἔργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν ἔναντι ἀμοιβῆς ἐντὸς τῶν ὅρίων τῆς χώρας, ἀλλὰ πρὸς ἔργοδότην ἐδρεύοντα ἐν αὐτῇ δύνανται γὰρ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν, εἴτε καθ' διῆς τὴν ἔκτασιν αὐτῆς, εἴτε κατὰ μέρος αὐτῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ.

β') Τὰ πρόσωπα, τὰ μετέχοντα εἰς τὴν διοίκησιν ἔργατικῶν σωματείων ἢ ἔνώσεων τοιούτων σωματείων, ἐφόσον λαμβάνουν τακτικὴν ἀπεξήγειρισιν ἐκ τῶν σωματείων ἢ τῶν ἔνώσεων αὐτῶν.

γ') Οἱ μαθητευόμενοι.

•Ἀρθρον 3.

1. Ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔρθρῳ ἀναφερομένων προσώπων δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου τὰ πρόσωπα :

α') Τὰ δυνάμενα νὰ τύχωσι συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

β') Τὰ ἀσχολούμενα εἰς γεωργικάς, δασικὰς ἢ απογοτροπικὰς ἔργασίας, ἐφ' δέσμον ἢ ἀπαχθόλησις δὲν λαμβάνει χώραν εἰς κέντεα ἀσφαλίσεως.

γ') Τὰ ἀσχολούμενα εἰς ιδρύματα, ἐν οἷς τελοῦνται τὰ τῆς λατρείας τῶν διαφόρων θρησκειῶν.

δ') Τὰ ἀσχολούμενα εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι εὑρισκομένας ἀντιπροσωπείας ἔνων κρατῶν, τὰς διεθνεῖς ἐπιτροπάς, ὡς καὶ εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ἀπολαύοντα τοῦ δικαιώματος τῆς ἑτεροδικίας.

ε') Τὰ ἀσχολούμενα εἰς ἐπιχειρήσεις ἐδρευούσας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἔργαζομένας προσκάτιρως καὶ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀνευ μονάρχου τινᾶς ἐν αὐτῇ ἐγκαταστάσεως.

στ') Τὰ μὴ παρέχοντα ἔργασίαν συγκήτως διαρκῆ. Ὡς μὴ διακρήσις ἔργασία θεωρεῖται ἡ μὴ διαρκοῦσα τολάχιστον μίαν ἑδομάδα ἐξαιρουμένων τῶν ἀσχολούμενων εἰς οἰκοδομικὰς ἢ τεχνικὰς ἔργασίας, αἵτινες ἀσχέτως χρόνου ἔργασίας, θεωροῦνται διαρκεῖς. Δύνανται διὰ διατάγματος μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων νὰ ὑπαχθῶσι εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα.

ζ') Τὰ μὴ διαμένοντα εἰς «κέντρον ἀσφαλίσεως». Ὡς κέντρα ἀσφαλίσεως καθορίζονται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων οἱ τόποι οἱ πληροῦντες τὰς πρύποιθεις, τὰς δυνάμεις καθορίζεις ὁ κανονισμός. Η ἐξαίρεσις τῶν προσώπων τῶν μὴ διαμενόντων εἰς τοιαύτα κέντρα δύνανται νὰ είναι εἴτε γενική, εἴτε μερική, κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ δρισθησόμενα.

η') Οἱ οἰκόσιτοι ὑπηρέται, ἐφ' ἵσον δὲν ἀσχολοῦνται εἰς ἔργοδότην, ἔχοντα μορφὴν ἐπιχειρήσεως. Δύνανται διὰ Διατάγματος νὰ ὑπαχθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ τὰ πρόσωπα ταῦτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II.

Τρέπος καὶ χρόνος ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

•Ἀρθρον 4.

1. Τὰ ἐν ἀρχῇ 2 πρόσωπα θέλουσιν ὑπαχθῆ εἰς τὴν ἀσφάλισιν εἴτε συνοικιῶς εἴτε κατ' ἐπαγγελματικὰς κατηγορίας ἢ κατὰ τοπικὰς περιοχάς.

Διὰ κανονισμοῦ δρισθησονται τὰ τῆς ἐν γένει ὑπαχωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν ἐν λόγῳ προσώπων καὶ αἱ σχετικαὶ ὑποχρεώσις αὐτῶν καὶ τῶν ἐργοδότων των. Ἐν περιπτώσει ὑπαχωγῆς τῶν ἡσφαλισμένων κατὰ τοπικὰς περιοχάς, δύνανται διὰ Διατάγματος νὰ ὑποχρεοῦνται οἱ ἔργοδόταις ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων, ἐκτὸς τῶν τοπικῶν τούτων περιοχῶν εὑρισκομένων, εἰς τὴν βαρύνουσαν τούτων εἰσφοράν, χωρὶς νὰ δημιουργῶνται ἐκ τῆς κατασολῆς ταύτης δικαιώματά τινα ὑπέρ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀπασχολουμένων μισθωτῶν.

2. Η ὑπαχωγὴ τῶν προσώπων τοῦ ἔρθρου 2 εἰς τὴν ἀσφάλισιν δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐξ μηνῶν καὶ θέλεις ὀλοκληρωθῆ ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἐν τοῖς ἐπομένοις ἔρθροις οἱ δροὶ : α') «ἡσφαλισμένος», «ἡσφαλισμένη», β') «ἡμέραις ἔργασίας», γ') «ἀτύχημα» καὶ δ') «συνταξιούσιοι» σημαίνονται α') πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ἔρθρῳ 2 ἀναφερομένων, ὑπαχθέντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν, β') τὰς ἡμέρας, καθ' ἀς οἱ ἡσφαλισμένοι ἀπὸ τῆς ὑπαχωγῆς εἰς ἀσφάλισιν παρέσχον, κατὰ τοὺς δρισμοὺς τοῦ ἔρθρου 2. ἔργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν ἔναντι ἀμοιβῆς, γ') ἀτύχημα ἐν τῇ ἔργασίᾳ καὶ ἐπαγγελματικὴν ἀσθενείαν καὶ δ') τοὺς λόγῳ ἀναπηρίας καὶ γήρατος συνταξιούσιοις.

χρεούνται νά τηρῶσιν ἀπόλυτον ἔχεμέθειαν διὰ πᾶν, διὰ τοῦ κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων των ὑποπίπτειν εἰς τὴν ἀντί-ληψιν αὐτῶν καὶ δὲν ἀφορῇ τὴν ἔφαρμογήν τοῦ παρόντος νόμου καὶ την λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως.

3) Ἐὰν ὁ ἐργοδότης παραβάινῃ ἐκ προθέσεως ή βαρείς ὀμολεῖας τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τὴρησιν καὶ διαφύλαξιν τῶν, περὶ διὰ ἀνωτέρω, βιθλίων η δὲν τηρῇ ταῦτα προστηκόντως η ἀρνηται νά συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς δριτούς τῆς πορεγράφου 1, ἐκ τούτου δὲ ὑποχρεάνγηται η ἔξαρθρωσις τῶν ὑπογογένων εἰς τὴν ἀσφαλίσιν προσώπων η τῶν ἀμοιβῶν αὐτῶν, καθορίζονται αἱ κατοικητέαι εἰσφοραὶ βάσει τῶν στοιχείων τῆς ἀμέσως προηγουμένης χρονικῆς περιόδου.

Ἐὰν τοιαῦτα στοιχεῖα δὲν ὑφίστανται, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαγογένων εἰς τὴν ἀσφαλίσιν προσώπων καὶ η ἀμοιβὴ αὐτῶν καθορίζονται κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Ἰδρύματος, ἐκτός, ἐὰν ὁ ὑπόγρεως ἐργοδότης ἀποδείξῃ τὸ ἀκριβές μέγεθος τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

Ἄσφαλτος

"Ἀρθρον 10.

1) Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιάματα, τὰ ἔχοντα πρωτόθεσιν τὸν θάνατον, γεννῶνται καὶ ἐπι ἀσφαλίσια.

2) Κατὰ τὸν παρόντα νόμον θεωρεῖται τελοῦν ἐν καταστάσει ἀσφαλίσιας τὸ πρόσωπον, περὶ τῆς ἐν τῇ ζωῇ ὑπάρξεως τοῦ ὅποιου οὐδεμία ἀξιόπιστος εἰδῆθεις ἐλήφθη κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνὸς τούλαχιστον τριῶν καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ καθίσταται σφόδρα πιθανός.

Περὶ ταύτης ἀποφαίνεται τῇ αἰτήσει τοῦ Ἰδρύματος τὸ πρωτοβάθμιον ἀσφαλίσιτον Δικαστήριον τὸν τέλον τῆς τελευταίας ἀπασχολήσεως τοῦ ὄφατον, ἀδιαφόρως, ἐὰν ἐκκρεμῇ η η κατὰ τὸν νόμον 292 τοῦ 1914 διατυπασία.

3) Ἐὰν μεταγενεστέρως ὑπάρξῃ βεβαίωσις, διὰ ὁ θεωρηθεὶς ἀσφαλίσιος εὑρίσκεται ἐν τῇ ζωῇ, δικαιόπτονται διὰ τὸ μέλλον πᾶσαι αἱ ἐπελθοῦσαι συνέπειαι, η δὲ χρονολογία τῆς διακονῆς καθορίζεται ὑπὸ τῆς βεβαιούσης τὴν ἐν τῇ ζωῇ 3-παρξιν ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβάθμιον ἀσφαλίσιτον Δικαστήριον

Ἔλικα.

"Ἀρθρον 11.

1) Κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὡς ἔτη ἡλικίας λογίζεται τὰ συμπεπληρωμένα τοιαῦτα.

2) Ἐφ' ὅσον δὲν προσάγεται λεῖψιαρχοκή πρᾶξις γεννήσεως, θεωρεῖται, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἡλικίας κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὡς ἡμερομηνία γεννήσεως η 1 Ιουλίου τοῦ τριῶν τῆς γεννήσεως.

3) Ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται μόνον διὰ ληξιαρχικῆς πρᾶξεως. Ἐλλείψει τοιαῦτης ἀποδεικνύεται ἀνεκαλητώς διὰ ἀνοφάσεως τοῦ πρωτοβάθμιον ἀσφαλίσιτον Δικαστήριον τοῦ τόπου τῆς μονήμου κατοικίας τοῦ ἐνδιαφερομένου μετὰ διεξαγωγῆς ἀποδείξεων.

Κανονισμοί.

"Ἀρθρον 12.

1) Οἱ παρὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένοι κανονισμοὶ διεπίζονται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Εθνικῆς Οίκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ Συμβούλου Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

2) Διὰ τὰς, περὶ διὰ τὸν ὑπολογισμένην παράγραφον, γνωμοδοτήσεις τέσσονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Εθνικῆς Οίκονομίας ἀνάλογοι ἐπαρκεῖς προθεσμίαι, διὰ παρεργομένων ἀπράκτων δύνατον ὁ Ὑπουργὸς μόνος νά προκαλῇ τὰ σχετικὰ Διατάγματα.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Διοικητική καὶ οἰκονομική ὁργάνωσις τῆς ἀσφαλίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

"Ιδρυμα Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

"Ἀρθρον 13.

1) Ἡ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου θεσπιζομένη ἀσφαλίσεως διεγρείται διὰ πάντα τὰ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 2 παρὰ τοῦ Ἰδρύματος τῶν Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Τὸ "Ιδρυμα ἀποτελεῖται ομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους διτις ἀσκεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Εθνικῆς Οίκονομίας.

2) Πάντα τὰ ὑφιστάμενα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οἰστοδήποτε μορφῆς τυμεῖα συγεστημένα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 2868 η εἰδικῶν νόμων, ἀφορῶντα, εἴτε ἀποκλειστικῶς, εἴτε μὴ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 2, ἔξαρκολουθοῦν λειτουργοῦντα καὶ διεπόμενα ὑπὸ τῶν ἰσχουσῶν δι' ἔκαστον διατάξεων. Όμοιώς ἔξαρισται καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δικτύματος τῆς 15 Μαΐου 1920 «περὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων» λειτουργοῦντα ὄλη λιθοβοηθητικὰ ταμεῖα, ἐφ' ὅσον παρέχουν τούλαχιστον τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου δριζομένας παροχάς. Πάντα τὰ παρ' αὐτοῖς ἡσφαλισμένα πρόσωπα ἀπαλλάξονται καθ' ηγ ἔκτασιν εἶναι ἡσφαλισμένα παρὰ τοῦ εἰδικοῖς ταμεῖοις τῶν πρὸς τὸ "Ιδρυμα ὑποχρεώσεων.

3) Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται η σύστασις νέων ταμείων, παρὰ μόνον ἐπικουρικῶν τοιούτων διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου δριζομένων παροχῶν καὶ δι' διὰ τῶν δὲν θίγονται αἱ ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τῶν παρ' αὐτοῖς ἡσφαλισμένων ἔναντι τοῦ "Ιδρύματος. Ως ἐπὶ πλέον παροχαὶ θεωροῦνται αἱ εἴτε καθ' εἶδος εἴτε κατὰ ποσὸν η κατ' ἀμφότερα ἀνάτεραι τῶν ὑπὸ τοῦ "Ιδρύματος, κατὰ τὰ ἐν μέρει Γ' δριζομένα, παρεχομένων τοιούτων, παροχαῖ.

4. Δύνκαται Ταμεῖον τι συντάξεων νὰ ζητήσῃ τὴν συγχώνευσίν του μὲ τὸ "Ιδρυμα, ἐὰν τὰ τρία τέταρτα τούλαχιστον τῶν παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένων ζητήσωσι τοῦτο. Ἡ περιουσία τοῦ συγχωνευόμενου ταμείου περιέρχεται εἰς τὸ "Ιδρυμα, διόπειρ καὶ βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ συγχωνευόμενου ταμείου, καὶ καθ' διέτρον θέλει δρίση τὸ περὶ συγχωνεύσεως διάταγμα, βάσει τῆς περιουσίας τοῦ ταμείου καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ μαθηματικῶν δικαιούχου, διόπειρ ἐξευρίσκεται διὰ μαθηματικῶν δικαιούχων, κατὰ τοὺς δριτούς κανονισμοῦ. Ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως τοῦ ταμείου η ἀσφαλίσεως τῶν παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένων κατὰ τὴν ἀναπηρίας, γήρατος γοὶ θανάτου συνεχίζεται παρὰ τῷ "Ιδρύματι, βάσει τοῦ παρόντος νόμου. Οἱ ἐπὶ πλέον τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου δοιζομένων πόρων, πόροι τοῦ συγχωνευόμενου ταμείου, ἀποτελοῦσιν ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως εἰδικοὺς πόρους τοῦ "Ιδρύματος καὶ χρησιμεύοντα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τυχὸν ἀνεπαρκῶν μαθηματικῶν ἀποθεμάτων τῶν παρὰ τῷ συγχωνευθέντι ταμείῳ ἡσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων καὶ μὴ παρισταμένης τοιχύτης ἀνάγκης, διὰ ἀσφαλίστρον διὰ τὴν πρόσθετον ἀσφαλίσεων τῶν προσώπων, τῶν τέως παρὰ τῷ συγχωνευθέντι ταμείῳ ἡσφαλισμένων (Ἀρθρ. 48 παρ. 1). Ἡ συγχώνευσις λαμβάνει χώραν ὑποχρεωτικῶς, ἐν περιπτώσει διαιλύσεως τῆς ἐπιχειρήσεως, ὑπὲρ τῶν μισθωτῶν τῆς ὑποίας συνέστη τὸ Ταμεῖον.

5. Ὕπο τὰς αὔτας προϋποθέσεις τὰς δριζομένας ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις λαμβάνει χώραν συγχώνευσις ταμείου ἀσφαλίσεως κατὰ τὴν ἀσθενείας, μετὰ τοῦ Ἰδρύματος, διόπειρ ἀναλαμβάνει τοῦ λοιποῦ τὴν εἰς τὸν δριζομένους πραγματοποίησιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου δριζομένων παροχῶν. Τὰ τυχὸν ὑφιστάμενα ἀποθεμάτικά περιέρχονται εἰς τὸν παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένους, καθ' ἡθέλει δριζομένης περιπτώσεις αὐτῶν ἀπόφεισις λαμβάνει μόνος νὰ προκαλῇ τὰ σχετικὰ Διατάγματα.

6. Διὰ συμβάσεως συναπτομένης μεταξύ εἰδίκου ταχείου καὶ τοῦ Ἱερύματος δύναται ν' ἀνταθῆναι εἰς αὐτὸν ὃ διεξαγωγὴ ἐν δλῳ ή ἐν μέρει τῶν ἐργασιῶν ταῖς ταχείοις, ώς καὶ η παρατά τῷ Ἱερύματι ἀντασφόλισις δλου ή μέρους τῶν ἀσφαλιστικῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ταχείου.

7. Τὸ Ταμείον Μεταλλευτῶν ὡς καὶ τὰ λειτουργοῦντα διὸ τοὺς παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένους Ταμεῖον Ἀλληλοδεσηθείας διαλύονται διὸ Διατάγματος προκαλούμενου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Ταμείου, αἱ βαρύνουσαι τοῦτο παροχαὶ χορηγοῦνται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος, εἰς ὃ περιέρχεται ἡ περιουσία τοῦ διαλυούμενου Ταμείου. Αἱ βαρύνουσαι τοὺς ἐργοδότας ἔναντι τοῦ διαλυούμενου Ταμείου ὑποχρεώσεις ἔξακολουθοῦν ὑφιστάμεναι ἔναντι τοῦ Ἰδρύματος. Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Ταμείου οἱ λαμβάνοντες σύνταξιν ἀναπτηρίας, ὑποβληθήσονται εἰς ἐπανεξέτασιν πρὸς διατίστωσιν τῆς ἀναπτηρίας των παρὰ δευτεροβαθμίου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς καὶ μόνον εἰς τὸν ὡς ἄνα ἀναπτήρους κριθραμένους ἔξακολουθεῖ παρεχομένη ἡ σύνταξις. Άι διατάξεις τοῦ ἀρθρου 52 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμενῳ, τῆς ἐπανεξέτασεως θεωρούμένης ὡς προκαλούμενης παρὰ τοῦ Ἰδρύματος. Εἰς τὰς ἐκκρεμούσας δίκαιας τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν ὑπεισέρχεται τὸ Ἰδρυμα καὶ συνεχίζει τάπτας.

Τὸ ἑταῖρον ποσὸν ἐκάστης καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἑδαφίου χορηγούμενης συντάξεως δὲν δύναται νὰ ειναι κατώτερον τῶν δραχμῶν 3.000. Αἱ διατάξεις τῶν ἅρθρων 33, παράγρ. 6 καὶ 35 λειτύρουσι κοι ἐν προκειμενῷ.

Τὸ ὑπηρετοῦν παρὰ τῷ Ταχείῳ κατὰ τὴν διάλυσιν προσωπικῶν ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας, λόγῳ καταργήσεως θέσεως, δυναμένον γὰρ προσληφθῆ κατὰ προτίμησιν εἰς τὸ "Ιδρυμα, ἐφ' ἄσσον κρίνεται πρὸς τοῦτο κατάλληλον καὶ πληροὶ τὰς διὰ καγουνισμοῦ δρυισθησομένας προύποθέσεις.

Διοίκησις Ιδρύματος.

"Αρθρον 14.

1) Τὸ "Ιδρυμα διοικεῖται παρὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζόμενον ἐκ τῶν κατωτέρω ἔνδεικα μελῶν :

α) Δύο ἐπιστημόνων ἐμφανιζόντων εἰδίκευσιν εἰς τὰ ζητήματα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ ἐνὸς εἰδίκου περὶ τὰ οικονομικὰ ζητήματα.

β) Τεσσάρων ἐργοδοτῶν (ἐργοδοτικὰ μέλη).

^{γ)} Τεσσάρων ἡσφαλισμένων (ἐργατικὰ μέλη).

Έκαστου μέλους διορίζονται δύο άναπληρωματικά, οι οποίες δέσον να κέρτηγαν τὰς ίδιας ηγετήτας των άναπληρουμένου.

Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρίσταται Γραμματεὺς, ὃς τοιοῦτος δὲ ὅριζεται εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἱδρύματος· προσωρινῶς μέχρι προσλήψεως προσωπικοῦ τοῦ Ἱδρύματος χρέη Γραμματίου ἐκτελεῖ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Υπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δριζόμενος ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ. Προκειμένου περὶ τοποθετήσεως κεφαλαίων μετέχει τοῦ Δ. Σ. μετὰ Φήφου καὶ εἰς τῶν Διευθυντῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, δριζόμενος ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατ' Ιανουάριον ἔκαστου ἔτους.

2) Τὰ ὑπὸ στοιχείον α' μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν διορίζονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὰ ὑπὸ στοιχ. β' καὶ γ' μέλη καὶ τὰ ἀναπληρωματικὰ τούτων ἐκλέγονται διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας παρὰ τῶν ἔργοδοτῶν ἀφ' ἐνδός καὶ τῶν ησάρισμάνων ἀφ' ἕτερου. Διὰ κανονισμοῦ δριτηθήσεται ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς, αἱ προσποθέσεις τῆς ιδιότητος τοῦ ἐκλογέως καὶ ἐκλογίου. τὰ τῆς συντάξεως ἐκλογικῶν καταλόγων καὶ τῶν κατ' αὐτῶν ἐντάξεων, ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς, τὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ἐπιτυχόντων, οἱ λόγοι καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐδικάζεως τῶν κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν ἐνοτάξεων ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια. Αἱ κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν ἐντάξεις.

σεις ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ θεού πειραζόμενου Διονυκίου. Ἀσφαλεῖται
καὶ Δικαστηρίου.

Κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν τῆς ισχύος τοῦ παρόντος νόμου δυναμένην διὰ Διατάγματος γὰρ παραταθῆ εἰς δεκαετίαν τὰ ἐργατικὰ καὶ ἐργοδοτικὰ μέλη καὶ τὰ ἀναπληρωματικὰ τοιωτῶν λαχεῖσται ἐκ καταλόγων περιλαμβανόντων επετραπέλασιν ἀριθμὸν προσώπων, οἵτινες ὑποειδέλλονται εἰς τὴν Ὑπουργὸν παρὰ τῶν ἐν ἀρθρῷ 3 παράγρ. 2 καὶ 3 τοῦ δικτάγματος τῆς 9 Απριλίου 1931 «περὶ συστάσεως καὶ ὁργανώσεως συμβουλίου ἐργασίας» δριζομένων ὁργανώσεων.

Ἐὰν αἱ ἐν λόγῳ ὄργαιώσεις δὲν ὑποθέλλωσι τοὺς ἀνωτέρους καταλόγους, ἐντὸς τῆς ὁρίζομένης πρὸς τοῦτο προθεσμίας, πάντως δὲ οὐχὶ βραχυτέρας τοῦ μηνός, ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ ὀρίζῃ τὰ ἔργοδοτικὰ καὶ ἔργατικὰ μέλη καὶ ἰδίαν ἐκλογὴν. Ἡ συγκρότησις τοῦ πρώτου Δ. Σ. θέλει γίνηκαντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

3) Δέν διορίζεται, ούδε δύναται ν' ἀποτελῇ τακτικὸν ἢ ἀναπλήσιων τακτικὸν μέλης τοῦ Δ. Συμβουλίου.

α') ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ετοῖς τῆς ηλικίας του.

β') ὁ ἀνίκανος γένεται ἀναλάθη δημόσιον λειτουργημα τῇ διηγάμει δριστικοῦ βουλευμάτος παραπεμφθεὶς ἐπὶ κακουργήματι τῇ ἀττικῷ τινι πλημμελήματι.

γ') ὁ διατελῶν ὑπάλληλος τοῦ ἴδρυματος,
δ') ὁ τελῶν ἐν οἰδηπότε συνεχεῖ ἀξίᾳ λόγου ἐμπορικῇ
τυχεῖ ποδὸς τὸ ἴδουμα.

ε') ου καὶ ἔχων τὴν πανάσσας νὰ ἔχῃ διοιστικῶς τὴν ιδέατην, οφ' ἧς ἔξελέγη τὴν διωρίστη του ἐργαδότου την ἡγεμονίαν.

Διὸς τοὺς ἀνωτέρου λόγους τὰ τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη ἐκπίπουσι τοῦ ἀξιώματός των, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Τέχνης.

Ἐάν τακτικῶν ἡ ἀναπληρωματικὸν μέλος ἀπουσιάσθη ἐξ περισσοτέρων τῶν τριῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου ἡ τῶν ὑπ' αὐτοῖς συγνιετωμένων ἐπιτροπῶν δῆνει ἀποχρῶντος λόγου. κρινούμενου παρὰ τούτων, προτάσσει τοῦ Δ. Συμβουλίου, ηγερόμενος τὸ πρότερον ἀποφάσει τοῦ 'Ψπουργοῦ τῆς Εθνικῆς Οἰκονομίας.

Οι ἀντικαταστάται τῶν κατὰ τὰ ἐδάφια β' καὶ γ' πακάγ.
1 ἐκπιπτόνιων μελῶν ἡ ἄλλως ὅπωσδήποτε αποχωρούντων
λχρβάνονται ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν ὡς ἀναπληρωματικῶν
ἐπιτυχόντων μελῶν, ἐκτὸς ἐάν δὲν ὑφίστανται τοιαῦτα, ὅτε
ἐνεργεῖται νέα ἐκλογὴ. Ἐὰν τὸ μέχρι τῆς λήξεως τῆς θη-
τείας διάστημα εἶναι βραχύτερον τῶν ἔξι μηνῶν διορίζονται
διὰ διατάχματος τὰ ἐλλείποντα ἐργατικὰ καὶ ἐργοδοτικὰ μέλη
κατὰ τὸν ἐν παραγρ. 2 διὰ τὴν μεταθατικὴν περίοδον ὁρίζο-
μενον τρόπον διορισμοῦ μελῶν.

Κατὰ τὴν μεταβατικὴν περίοδον οἱ ἀντικαταστάται λαμ-
βάνονται, εἴτε ἐκ τῶν ἐν τοῖς καταλόγοις τῆς παραγράφου 2
ἔδησφ. 3 ἀναφερόμενων προσώπων, εἴτε ἐκ τεσσάρων προσώ-
πων ὑποδεικνυμένων ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῶν οἰκείων δργανθ-
σεων.

4) Τὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ στῶν διορίζονται ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ. Ἡ θητεία μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρατείνεται μέχρι τοῦ διερισμοῦ ἢ τῆς ἔκλογῆς τοῦ ἀντικαταστάτου του, οὐχὶ δύμας καὶ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του. Κατὰ τὸν πρώτον ηκατοστιμόν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύο ἐργοδοτῶν καὶ δύο ἐργατικῶν μελῶν καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν διορίζονται πάντων διὰ αλληλωτεως, ἐνεργούμενης εἰς μίαν τινὰ πρώτων πέντε συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἡ θητεία λήγει ὅμα τῇ συμπληρώσει δύο ἑτῶν ἀπὸ τοῦ διερισμοῦ πεντα.

Τα είς σύντικης ζέτει το έκπιπτόν των ή ὅπως δήποτε έτοιμων γεννυτών διοικεῖσθαι μενα ταχινά ή ἀναπληρωθείσικα μάλιστα

διορίζοντος ή διέπει τὸν ὑπόλοι πον χρόνον τῆς θητείας τῶν ἐκπεύσαντων ἢ ἀποχωρησάντων.

5) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει τὴν μαστικῆς Φηροφορίας Πρόεδρον καὶ τὸν ἀντιπροσέδρους, τὸν μὲν Πρόεδρον ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. α' τῆς παραχγάφου 1 τακτικῶν μελῶν του, τοὺς δὲ ἀντιπροσέδρους, τὸν μὲν ἕνα ἐκ τῶν τοκτικῶν ἐργοδοτικῶν μελῶν, τὸν δὲ ἔτερον ἐκ τῶν ταχτικῶν ἐργατικῶν τοιωτάων.

Μὴ οὐσιασμένων Προεδρου καὶ Ἀντιπροέδρου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, προσκλήσεις καὶ ὑπὸ τὴν πρεσβείαν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν ὑπὸ στοιχ. α' τῆς παραγράφου 1 τακτικῶν μελῶν αὐτοῦ. Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι ἀσκοῦσι τὰ λειτουργήματά των μέχρι ληξισις τῆς θητείας των, ὡς μελῶν.

Οι Ἀγαπητοὶ πρόεδροι ἀγαπητοὶ πρόεδροι τὸν Πρόεδρον ἐλλείποντας, ἀπόντας ἢ κωλυθόμενον, ὡς περὶ τούτου θέλει ὅρίζει: κακοὺς συγένετους

6) Τὸ Διοκητικὸν Συμβούλιον συγέρχεται εἰς συνεδρίασιν προσκλήσει τοῦ Προέδρου. ὅστις καλεῖ αὐτὸν δοκιμεῖ χρίνει τοῦτο ἀνγγκαῖον ἢ ἐπὶ τῇ ἑγγράφῳ αἰτήσει τριῶν οὐλήν ἡγεστῶν ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν, εὑρίσκεται δε ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἔπιτά τούλάχιστον μελῶν καὶ λαχεῖντος ἀποφάσεις διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ διὰ ψήφων οὐλὴς ὀλιγωτέρων τῶν πέντε. ἐν ίσουψηφίᾳ ἐπὶ φανερᾶς ηγεσιοφορίας ὑπερισχυεῖσθαι τῆς γνώμης. ὑπὲρ ἥδις ἐδόθη ἡ ηγεσία τοῦ προεδρεύοντος.

Ἐπὶ μαστικῆς ψηφοφορίας ἐν ισοψηφίᾳ ἡ πρότασις θεωρεῖται ἀπορριφθεῖσα.

7) Περὶ τῶν συζητήσεων τοῦ Διοκητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἀκμένων ἀποφάσεων τηροῦνται μερίμνη τοῦ γραμματέως του λεπτομερῆ πρακτικά, ἃτινα ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, τῶν παραστάτων μελῶν, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως.

Διὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

8. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ ἡτοιλογημένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ Συμβουλίου, δύναται νὰ διαλυθῇ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ σοθαράς παραβάσεις τῶν ὄρισμάν τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν παρ' αὐτοῦ προθέτει πομένων κανονισμών.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ Διοικητική ἐπιτροπή, διορίζομένη διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καὶ ἀπαρτίζομένη ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὡς Προέδρου, ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὃς ἔντιπροέδρου, ἐξ ἑνὸς διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατικῶν ὅργανώσεων ὁρίζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν τοῦ Ἰδρύματος μέχρις ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβούλιου, οὗτις δέον νὰ λάθῃ χώραν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς διαλύσεως. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος διορίζονται τεσσάρα: θυμαὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη οεκτημένα τὰς αὐτὰς ἰδιότητας, τὰς ἐποίας καὶ οἱ ἀναπληρούμενοι. Τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀναπληρωτής διορίζεται ἕτερος νομικὸς σύμβουλος. Τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀναπληρωτής δορίζεται εἷς τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ Ἐπιμελητηρίου τούτου.

Διὰ τὴν θητείαν τῶν μελῶν τοῦ ἀνασυγκρετούμενου Διοικητικοῦ Συμβούλου ἵσχυος εἰναι αἱ διατρέξεις τοῦ πρώτου ἑδαφίσει τῆς παραγγελίου 4 ταῦτα παράγοντας σύθηρον.

9. Εἰς τὰ ὑποκαταστήματα τοῦ ἰδρύματος συγιστῶνται: τοπικαὶ διοικητὴ ἐπιτροπαὶ ἔξ 6 ή 9 μελῶν ἀναλόγως τῆς σπιθαίτητος τοῦ ὑποκαταστήματος. Εἰς τὰς ἐπιτροπὰς συμμετέχουν δι' ἵσου ἀριθμοῦ α'(η σφαλισμένοι β') ἐργοδόται καὶ γγ' δημόσιοι, δημιοτ.κοι., κήινοτ.κοι. ὑπάλληλοι ή ἔτεροι εἰδικὰ πρᾶσσων πρ. ἔξ δύο τῷ ἦν θάλειντος ἵστορες ὑπόδεικνυόμενος παρὰ

τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου τῆς περιφερείας, εἰς ᾧ
εὑρίσκεται τὸ ὑποκατάστημα. Ἐπὶ ἐννέα μελῶν συμβουλίων δύ-
ναται νὰ μετέχῃ ἀντὶ ἐνὸς ἐργοδότου εἰς φαρμακοποίας, ὑπε-
δεικνύομενος πρὸ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου
τῆς περιφερείας, εἰς ᾧ εὑρίσκεται τὸ ὑποκατάστημα. Τὸ ὑπὸ-
τῶν παραγγέλματων 3 καὶ ὅ δικάζενα ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν διο-
κητικῶν ἐπιτροπῶν.

Ο τρόπος της λειτουργίας τῶν τοπικῶν διοικητικῶν ἐπιτροπῶν. τὰ τούς διοικημούς τῶν μελῶν καὶ ἀγαπληρώσεως αὐτῶν, δέδιονται διὰ κανονισμούς.

Αρμοδιότης Διοικητικού Συμβουλίου και Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών.

"Αρρενούς 15.

1) Τὸ Δ. Συμβούλιον διο κεῖ τὸ Ἰδρυμα καὶ διαχειρίζεται: τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, εἰδικῶτερον ἐγκρίνει τὸν ἑτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀποληγισμὸν τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὸ μαθηματικὸν αὐτοῦ ἴσοζύτιον, μεριμνᾷ διὰ τὴν κανονικὴν εἰσπράξιν τῶν πόρων αὐτοῦ καὶ τὴν ταχείαν καὶ κανονικὴν διὰ τῶν οἰκείων ὑποκαταστημάτων χρήγησιν τῶν παρεχών, ἀσκεῖ τὰς ἐκ τῶν λιγιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν εἰς ἔκτελεσιν τούτου ἔκδιορμένων διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν, ἀνατιθεμένας αὐτῷ λειτουργίας, ἀποφασίζει περὶ τῆς Διποθετήσεως τῶν κεφαλαίων, τῆς ἐπιτιμήσεως, ὑποθηκεύσεως καὶ ἐνεχυρίασεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ Ἰδρύματος, συμβιβάζεται ἡ περαιτεῖται ἀπὸ δικαστικοῦ ἀγῶνος καὶ ἐν γένει ἔχει τὴν ἀνωτέραν κατεύθυνσιν καὶ παρακολούθησιν ἐπὶ πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ λαμβάνει καὶ ὑποδεικνύει μέτρα πρὸς βελτίωσιν καὶ ἀρτιωτέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

2) Ό Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκπροσωπεῖ τὸ ἔδρυμα ἐξωδίκως καὶ δικαστικῶς. Δύναται ἀποφάσει τοῦ Δ.Σ. ἐκπροσώπησις τοῦ ἰδρύματος νὰ ἀνατίθηται καὶ εἰς ἑτε-
ρον μέλος τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου ἢ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν
ἢ ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ ἰδρύματος. Ἡ ἐκτὸς ἔδρας τοῦ
'Ιδρύματος ἐκπροσώπησις αὐτοῦ ἐξωδίκως καὶ δικαστικῶς δύ-
ναται, ἀποφάσει τοῦ Δ. Σ. ν' ἀνατίθεται εἰς τοὺς προέδρους ἢ
ἄντα προέδρους τῶν τοπικῶν δ.οικ. Ἐπιτροπῶν ἢ τὸν διευθύ-
νοντας τὰ ὑποκαταστήματα τοῦ 'Ιδρύματος.

3) Δύναται μέρος τῶν εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον ἀνατιθεμένων ἀρμόδιοτήτων, ἀφεωσάν τὴν ἐνέργειαν προσημηθεῖων πάσης φύσεως ἢ ἐκτέλεσιν ἔργων ἀξίας οὐχὶ μείζονες τῶν 100.000 δραχμῶν γὰρ μεταβιβάζεται εἰς τακτικὰς ἐπιτροπὰς ἀπαρτιζομένας ἐκ μελῶν του κατὰ τὰ διακανονισμούς δριτοθήσομενα, δῆτας θέλει καθορίση εἰδικώτερον τὰς ἀρμοδιότητας αὐτῶν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων των.

4) Αἱ τοπικαὶ διωκητικαὶ ἐπιτρεπταὶ παρακολουθοῦν, τὴν εὑσυθμὸν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως, ἐποπτεύενται τὰς ἐργασίας τῆς οἰκείου ὑποκαταστήματος, μελετῶσι τὰ κατὰ τὸ πους εἰδικὰ ζητήματα καὶ μποδάλλουν εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ ἐδρύματος γνώμας περὶ τοῦ προσφορωτέρου τρόπου τῆς δργανώσεως τῆς ἀσφαλίσεως, δῑγνωώντων τὴν κατὰ τόπους ἀσφάλειαν κατὰ τῆς ἀσθενείας συμφώνως πρὸς τοὺς διὰ κανονισμοῦ τιθεμένους γενικοὺς κανόνας καὶ ἔχουσιν ἐν γένει πᾶσαν ἀλληγορίαν λειτουργίαν, η̄τις ήθελεν αριθμῷ σκόπιμον γνωνατεθῇ εἰς περιφερειακὰ ὅργανα, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἀπαντεντρωτικῆς ἀρχῆς.

5) Τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ αἱ τοπ·καὶ διοικητικαὶ ἐπιτροπαὶ
θέννυχτα, νὰ συνιστοῦν ἔκτάκτους ἐπιτροπὰς ἐκ μελῶν αὐτῶν
καὶ μὴ πρὸς γνωμοδότης ν ἡ προπαρακευὴ ἐπὶ ζητημάτων
ὅπαγομενών εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἰδρύματος.

Εἰς δοκιμής ἐπιτρόπας ἀνατίθενται θέματα ὑγειονυμικῆς φύσεως, ἐκπροσωπεῖται ἐν αὐτάς δι' ἐνδός μέλους τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ἥτ' αὐτοῦ ὁρίζομενου καὶ ὁ Πανελλήνιος Ἱατρούς Σύλλογος, ἐφ' ὃσον πρόκειται περὶ ταῦτα ὅποι τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἱδρύματος συγιατρών ἐπιτρόπου.

ἢ ὁ οἰκεῖος ἵταρικὸς σύλλογος, ἐφ' ὃσον πρόκειται περὶ ἐπιτροπῶν συσταθμέτων ὑπὸ τῶν τεπιαδόν Δικαιητικῶν Επιτροπῶν.

(6) Διὰ δ.στάγματος οὐέλουσ.ν ὁρίζεται τὰ τῆς ἀπόκημα:ώ-
σεως τῶν μετεχόντων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ τὰς
Διοικητικὰς ἐπιτροπὰς, ὡς καὶ τὰς ἐπιτροπὰς, περὶ ὅν αἱ
προηγούμεναι περιήρχονται προσώπων, ἔτι δὲ καὶ σι διὰ τὰς ἐ-
κεῖδες τῆς συνήθεις κατοικίας των διὰ λόγους ὑπηρεσίας με-
ταξέσται πληρωτέαις ἀπόκημα:ώσεις.

Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

'Apθροψy 16.

1) Παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ, ὡς καὶ περὸς τῇ περὶ ἣς ἡ παράγραφος 8 τὸ ἀρθροῦ 14 Διοικητικῆ ἐπιτροπῆ τοῦ Ἰδρύματος δρίζεται ἐπίτριψος τῆς Ἐπικρατείας.

Ως ἐπ' τρίποις τῆς ἐπικρατείας καὶ ὡς ἀναπληρωτής αὐτοῦ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος διορίζονται διὰ Διεπάγματος προκαλούμενου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Διευθυνταῖ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ κεφαλῆς δργανικῶν Διευθύνσεων. Οἱ Ἐπίτροποι τῆς ἐπικρατείας καὶ ὁ ἀναπληρωτής του ἀντικαθίστανται διποτεδήποτε, καθ' διοικούντων, καθ' διορίζονται.

2) Ο 'Επίτροπος μετέχει, ἀνευ φύσου, τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνιστωμένων ἐπιτροπῶν καὶ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, δικαιούμενος νὰ λαμβάνῃ τὸν λόγον ἐπὶ παντὸς θέματος καὶ νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις. Αἱ συνεδριάσεις θεωροῦνται νομίμως γενόμεναι καὶ ἐν ἀποστίᾳ τοῦ ἐπιτρόπου, ἐφ' ὅσον οὗτος προσεκλήθη κανονικῶς. Διὰ διατάγματος δριστήσενται τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

3) Ἀπόφοιτις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς (ἀρθρον 14 παράγρ. 8), ἢ
ἢ Ἐπιτροπὸς ἐντὸς 48 ὡρῶν ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῆς ήθελε
κρίνει ὡς ἀντικειμένην πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νό-
μου ἢ τῶν εἰς ἔκτελεσιν σύτοῦ ἐκδοθησομένων κανονισμῶν,
ἢ ἐκτελεῖται μέχρις οὗ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Δ. Συμβουλίου
ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὅρῃ τὴν διαφωνίαν ἀπόφοιτις
τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἐπὶ διαφωνίας τοῦ
Ἐπιτρόπου πρὸς ἀπόφοιτιν ἐπιτροπῆς ἀποφαίνεται κατὰ πρᾶ-
τον διαθέμα τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἡ ἐπὶ τῆς διαφωνίας ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ "Ιδρυμα.

4) Ἐὰν ἐντὸς 7 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λύψεως τῆς σχετικῆς αἰτίσεως δὲ Ὑπουργὸς δὲν ηθελε κοινοποιήσει εἰς τὸ Ἱδρυμα τὴν ἐπὶ τῆς διαφωνίας ἀπόφασίν του, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ δύνανται γὰρ διατάξουν τὴν ἐκτέλεσιν ταῦτα ἔχοντες ἢ διεργάντας ἀποφάσεως.

Ἐποπτικὰ Συμβούλια. Ἐλεγγος.

*Aρθρον 17.

1) Παρόλος τῷ ἰδέωντι συνιστᾶται Κεντρικὸν Ἐποπτικὸν Συμβούλιον. ἀπεκτεῖ^{ται} δέ μενον ἐξ ἑνὸς συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὑποδεικνυμένου πα τὰ ἢ τοῦ Σώματος, τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύο διαχειριστικῶν ἐλεγκτῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. ἐπὶ βαθμῷ τελείωσι τηματάρχου, ἑνὸς Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος δριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τριῶν ἡσφαλισμένων καὶ δύο ἔσοδοτῶν.

Παρά τοις περιφερειακούς ὑποκαταστήματι τοῦ Ἰδρύματος συνιστῶνται τοπικὰ ἐποπτικὰ συμβούλια, ἀποτελούμενα ἐξ ἑνὸς δικαστικοῦ ἐπὶ βαθμῷ τούλαχτον. Πρωτεύουσα ἡ ἀγωγέρου οἰκονομικοῦ ἔπαλληλου, ἐνὸς τραπέζικοῦ τούτου διεργά-

μένων ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ Εὐνυκῆς Οἰκονομίας. Ένος ἡσφαλισμένων καὶ ἐνὸς ἐξαρθρότον. Τὰ τεπικὰ ἐποπτειὰ συμβούλια εἰς ὑπάρχονται ὑπὸ τὴν καθεδρήγησιν τοῦ Κεντρικοῦ Ἐποπτεικοῦ Συμβουλίου.

2) Η ὑπόδειξις τῶν ἐν τοῖς ἐποπτικοῖς συμβουλίοις ἡσφα-
λισμένων καὶ ἔργοδοτῶν διέπεται παρὰ τῶν διατάξεων τῆς
παραχρ. 2 τοῦ ἄρθρου 14, ἐπτάπτευσι δὲ οὕται καὶ ἀποκλεί-
συται ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ μέλους τῶν ἐν λόγῳ συμβου-
λῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραχρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. 14.

3) Τὰ μέλη τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων καὶ οἱ αναπληρωταὶ αὐτῶν, οἵτινες ὑπόθεσινύονται· καὶ λαχεῖσανται κατὰ ταῦτα περὶ τούτου διὰ τὰ ταχτικά μέλη διατάξεις, διορίζονται εἰπὲ διετεῖ θηταίσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐγγεικῆς Οἰκονομίας.

4) Τοῦ κεντρικοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου προεδρεύει ὁ σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τῶν δὲ τοπικῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων ὁ δικαστικὸς ἢ οἰκιαρχικὸς ὑπάλληλος.

Ο τρόπος τῆς λειτουργίας καὶ ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων ὡς καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν αὐτοῦ ὁρίζονται διὰ κανονισμού.

5) Τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια δύνανται, πρὸς εὐχερεστέραν ἐπιτέλεσιν τῶν ἔργων των, νὰ ζητῶσι τὴν παρ' αὐτοῖς ἀπόσπασιν ὡρισμένων ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. Οἱ ἐκ τοῦ Ἰδρύματος παρὰ τοῖς ἐποπτικοῖς συμβουλίοις ἀποσπώμενοι ὑπάλληλοι; δὲν δύνανται; ν' ἀνακληθῶσιν ἐκ τῆς ἀποσπάσεως ταύτης, εἰκῇ μόνον τῇ ιδίᾳ αὐτῶν αἰτήσει; ή τῇ τοῦ ἐπωπτικοῦ Συμβουλίου.

6) Το Κεντρικόν ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἐλέγχηται τὴν νομιμότητα τῆς οἰκογυμικῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἰδρύματος παὶ οἰασθήποτε ὑπηρεσίας σύντοῦ ὡς καὶ τὰ πεπραγμένα τῶν τοπικῶν ἐποπτικῶν συμβούλιων κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμοῦ ὅρισθησμενα. Τὰ τοπικὰ ἐποπτικὰ συμβούλια ἐλέγχουν τὴν νομιμότητα τῆς οἰκον. διαχειρίσεως τοῦ οἰκείου περιφερειακοῦ καταστήματος. Τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια ἐκδίδουν ἀποσάσεις καταλογισμοῦ κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμοῦ ὅρισθησμενα, αἵτινες ἔκτελονται καθ' ὃν τρόπον λει ὁ διὸν μέσων αἱ κατὰ τῶν δημοσίων ὑπολόγων ἐκδιδόμενοι καταλογιστικαὶ ἀποφάσεις. Καὶ ἂν τῶν καταλογιστικῶν ἀποφάσεων τῶν οἰκείων τοπικῶν Ἐποπτικῶν Συμβούλιων ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς εἰς τὸν ὑπόλογον ἐνώπιον τοῦ Κεντρικοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου· κατὰ τῶν ὀπιζάσεων τοῦ Κεντρικοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, εἴτε ἐν πρώτῳ, εἴτε ἐν δευτέρῳ βαθμῷ ἐκδιδούμενων ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου ἀσφαλ. δικαιοστηρίου, ἀσκουμένην ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως. Διὸ κανονισμοῦ ὅρισθησονται εἰδικώτερον αἱ σχετικαὶ λεπτομέρειαι τῆς ἀσκήσεως τῶν ἀνωτέρων ἐνδίκων μέσων. Τὰ ἐποπτικὰ συμβούλια κατὰ τριμηνίαν συντάσσουσιν ἔκθεσιν περὶ τοῦ πορίσματος τοῦ ἐλέγχου διαχειρίσεως, ᾧτις δημοσιεύεται ἐν περιῆλψι: ἐν εἰδικῇ δελτίῳ τοῦ Ιδρύματος.

"Αρθρον 18.

Διαχείριση

1) Τὸ "Ιδρυμα τηρεῖ θειαιτέρους κεχωρισμένους λ) σμους διὰ τὴν ἀσφάλισιν κατὰ τῆς ἀσθενείας ἀφ' ἔνδος καὶ διὰ τὴν ἡτοῖσιν τῆς ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θεράπους ἀφ' ἔτερου, δὲ πρόποσις τῆς εἰκονομικῆς του διαχειρίσεως καὶ τὸ ἐν γένει λογιστικὸν σύστημα θέλει ὅριαθῇ διῃ κανονισμοῦ.

2) Οι πεντακόπιδη έτος διά το Ιερυμα είναι το ήμερολογιακόν τους έτον.

3) Αἱ διὰ λαμπάδων τοῦ Ἰεράρχου ἐνεργούσαις προμήθειαὶ πάσης φύτευσις ὑλικοῖς, ὡς καὶ οἱ μαστίχαις καὶ ἡ ἔκτελεσις οἰωνούσης πότε ἔργων ἐνεργούσηνται, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δαπάνης ἣντα τῶν 10.000 δραχ., διὰ μειοδοτικοῦ διαγωγήσμου κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθέρευνα, ἀπαγορευομένης τῆς τηγανατικῆς δαπάνης διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. Τὰ τῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τοῦ Ἰεράρχου ἀκινήτων καθορισθένται ἐπίσης διὰ κανονισμοῦ πάντως ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀκινήτου ἀξίας ἣντα τῶν 2.000.000 δρ. ἀπαντεῖται ἔχοντας τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ λαγοραζτέου ἀκινήτου καὶ τῆς τιμῆς αὐτοῦ.

Αἱ προμήθειαι τοῦ Ἱερύπατος οὐκὶ τὰ διὰ λαγωνισμὸν ὡντοῦ ἐκτελούμενα ἔργα ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὲρ τοῦ Μεσοχίκου Ταυμέσιον τῶν πολιτειῶν ὑπαλλήλων θεσπισμένων εἰςφορῶν.

4. Τὰ πάσης φύσεως ἔξιδα διοικήσεως τοῦ Ἰδρύματος δὲν δύνανται γὰρ εἶναι ἀνώτερα τῶν 10 0)ο τοῦ μέσου ὅφου τῶν τακτικῶν αὐτοῦ εἰσφορῶν τῆς τελευταίας πενταετίας.

5. "Απαντά τὰ στοιχεῖα τῆς διαχειρίσεως διαφυλάξσοντας ἐπὶ δεκαστίαν. Δύναται δ' ἀ κανονιζειν οὐ πάντας οὐδὲ τὴν μέρους τούτων μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἀνωτέρω δεκαστίας.

Τι πηρεσίαι.— Προσωπικόν.

"Apθρον19.

1) Τὸ "Ιδρυμα περιλαμβάνει :

a') Τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν.

β') Ηεριφερειακά ύποκαταστήματα, και

γ') Τοπικὰ ὑποκαταστήματα.
2) Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τοῦ αρόντος νόμου, τῶν ὑπὸ τούτου προβλεπομένων κανονισμῶν ἀλλὶ Διατάξιμάτων καὶ τῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τούτων ἀποφάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τῶν οἰκείων Ἐπιτρο-
πῶν, εἰσηγεῖται εἰς τὸ Δ. Σ. ἡ τὰς οἰκείας ἐπιτροπὰς πᾶν μέ-
σον κανονισμού διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐκπλήρωσήν τοῦ σκοποῦ τοῦ
ρύματος, ὃς καὶ τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις τῶν κανονι-
αῶν, προπαρασκευάζει τὸν ἔτησιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπο-
ργισμόν, ὑποθέλλει εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τὸ ἀσφαλιστικὸν
օικύγιον τοῦ Ἰδρύματος κατὰ τὸν δρισμὸν τοῦ κανονισμοῦ,
ρυμανθή, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δ. Συμβουλίου, περὶ
ἥς διοικήσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος, ὑποδεικνύουσα
όντς προσφορωτέρους τρόπους ἐπενδύσεως αὐτῆς καὶ τέλος
τούτων οἰστεται πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀσκεῖ
τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν ἐπ' αὐτῶν, κατὰ τὰς διατά-
ξεις τοῦ κανονισμοῦ.

3) Περιφερειακά ύπουλαταστήματα συνιστώνται ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Βόλῳ, Θεσσαλονίκῃ, Καζάλλαχ, Ηλάστραις, Ιωαννίνοις, Καλάμαις καὶ Χανίοις, τοπικὰ δὲ ὑπά) ματα εἰς κέντρα, εἰς τὰ δύοις παραμένουσι συγκόθισμα 500 τούλαχιστον ἡσφαλισμένοι. Ἡ ἔξηπητρέτης τῆς ἀσφαλίσεως εἰς κέντρα μὲν μικρότερον ἀριθμὸν τῶν 500 ἡσφαλισμένων γίνεται διὰ περιοδεύοντων ὑπαλλήλων τοῦ πλησιεστέρου υποκαταστήματος. Λιὰ Διατάχυκτος, ἔκδιδομένου μετὰ σύμφωνον γνώσην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Τέρρυματος, δύνανται νὰ συσταθοῦν περιφερειακά ύπουλαταστήματα καὶ εἰς ἄλλα κέντρα.

4) Τα ύποκατατετήματα όσκουν πᾶσκαν, τὴν ἀσφαλιστικὴν Διοίκησιν κατὰ σύστημα πλήρους ἀποσυγχεντρώσεως, ὅτοι ἐπιμελοῦνται τῆς κανονικῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν εἰς ταύτην ὑπεγομένων προσώπων, τῆς εισπράξεως τῶν εἰσφορῶν γαὶ τῆς γοργηγήσεως τῶν πασιγάν.

Τὰ τοπικά ὑποκαταστήματα ὑπάγονται ὑπὸ τὴν καθοδήρησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν οἰκείων περιφερειακῶν ὑποκαταστημάτων.

· 'Ἡ καθ' ἔκαστα ἀριθμοδιότης τῶν τοπικῶν καὶ περιφερειακῶν
ὑποκαταστημάτων δύοισθιστέαι διὰ κανονισμοῦ.

5) ^3H οπηρεσία τοῦ Τερψικόρνος διεξάγεται υπό εἴδους σθωμών υπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, τεκτικῶν καὶ ἐκτάκτων. Οἱ ἔκτα-

κτοι ὑπάλληλοις προσολαμβάνονται μόνον πρὸς ἕκανοποίησιν προσωρινῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν. Τὸ τακτικὸν προσωπικὸν ἔχει τὴν διὰ τὰς ἐπημοσίους πολιτικούς ὑπαλλήλους καθωρι- σμένην διατάξιμιν. Οὐδὲν διορίζεται κατώτερος τακτικὸς ὑπάλληλος, ἐὰν δὲν ἐπιτύχῃ ἐν διαγωνισμῷ καὶ κατὰ τὴν σε- ρὴν τῆς ἐν αὐτῷ ἐπιτυχίας. Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν διο- ρίζεται ἀνευ διαγωνισμού.

6) Τὸ ἀγώνατον προσωπικὸν τοῦ ἴδρυματος ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Διευθυντῶν.

Ο Γενικός Διευθυντής θιερίζεται διὰ Διατάρατος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβούλου τοῦ Ἱδρύματος, ἐκ τῶν κεκτημένων δίπλωμα νομικῆς σχολῆς ἢ σχολῆς Πολιτικῶν ἢ Οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν ἢ μαθηματικῶν. εἰδέχεται εἰς τὰ θέματα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ ἀποδεδειγμένην πετραν εἰς τὴν ὁργάνωσιν καὶ διεύθυνσιν φορέων ὑποχρεωτικῆς ἔργατικῆς ἀσφαλίσεως.

7) Οι Διευθυνταί διορίζονται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τρόπον, ἐκ τῶν κεκτημένων πανεπιστημιακὸν ἢ ιστότιμον πτυχίον καὶ ἔχοντων ἀποδεδειγμένην εὑρεῖσαν κατάτιτιν εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ ἢ οἰκονομικά, ἐξ ὧν εἰς τοὺλάχιστον πτυχιῶν τῶν μαθηματικῶν καὶ εἰς τοὺλάχιστον διπλωματοῦχος ἀσφαλιστικῶν ἐπιστημῶν

8) Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς καὶ οἱ Διευθυνταὶ ἀπολύνονται δριστικῶς ἡ προσωρινῶς διὰ Διατάγματος, προκαλοῦμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετ' ἀπόφασιν Συμβούλιου, ἀποτελούμενου ἐξ ἑνὸς Ἀρεσπαράγιτου ὡς Προέδρου, ἑνὸς τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἑνὸς τῶν Νομικῶν Συμβούλων, ἐφ' ἕօσον ὑφίσταται εἰς τῶν λόγων, δι' οὓς ἀπολύνονται οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

9) Τὰ μέλη τοῦ ἀγωτέρῳ Συμβουλίου διορίζονται ἐκάστοτε αἰτήσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ μὲν Ἀρεοπαγίτης ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τῆς οἰκείας σχολῆς, ὁ δὲ Νομικὸς σύμβουλος ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

10) Ό τρόπες τῆς λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος, ή σύνθεσις αὐτῶν, ὁ τρόπος τῆς προσλήψεως τῶν ἀνωτέρων τακτικῶν καὶ τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, τὰ προσόντα των, τὰ τῆς προσχώντης των, τὸ τῶν ἀξειῶν καὶ μεταθέσεων σύντον, τὰ πρὸς τὴν θέσιν των ἀσυμβίθαστα, οἱ λόγοι πειθαρχικῆς διάθεσεως καὶ ἀπολύσεως αὐτῶν, αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ ὁ τρόπος ἀσκήσεως τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια σχετικὴ πρὸς τὴν ὑπαλληλικήν των κατάστασιν θέλουσιν ὅρισθη διὰ κανονισμῶν, ἐκδιδομένων καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Οἱ κανονισμοὶ οἱ ἀφορῶντες τὴν ὑπαλληλικήν κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτοῦ (παρ. 13) δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι διὰ μεταγενεστέρου κανονισμοῦ μόνον κατά τὰς ψήφισμας της Επιτροπής αὐτῶν. Επὶ τῶν κατὰ ὑπηρετῶν τοῦ Ἰδρύματος ἀσκουμένων πειθαρχικῶν ἀγωγῶν ὑφίσταται πρὸς τὴν μαρτυρίαν τῶν αστούμενων πρὸς ἔξτασιν προσώπων καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀσκουμέντος τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγὴν καὶ ἐνόρκου εεζειασεως ταύτης. Ἀρνησις πρὸς τὸν συμμόρφωσιν πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, τιμωρεῖται, ὡς πταισματικὴ παράδεισις, κατ' ἔγκλησιν τοῦ ἀσκουμέντος τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγὴν.

11) Ὑπάλληλοι ἀσφαλιστικῶν ὅργανισμῶν παρεμφεοῦς δρᾶστεως πρὸς τὸ Ἰδρυμα κεντημένοι πενταετῆ τούλαχίστον ὑπηρεσίαν καὶ βαθμολογικὴν ἀντιστοιχίαν ἀνάλογον πρὸς τὴν τοῦ Ἰδρύματος μετατάσσονται τῇ αἰτήσει των εἰς τὸ Ἰδρυμα ὑπὲ τὸν αὐτὸν τούλαχίστον βαθμόν, ἐφ' ὃσον ἔθελον καὶ θητὰ τὰ δ' ἐκ νοογονισμού ὁριζθησόμενα, ἵνανοι διὰ τὴν θέσιν, ἣν πρόκειται γὰρ κατατάξθουν. Ἐπίστης κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προτιμῶνται διὰ τὴν κατάλληψιν τῶν δημιουργούμενων θέσεων καὶ

οι λόγω οίκονομών ἀπολυθέντες ή καταστάγεται ὑπεράριθμος: ὑπάλληλοις τοῦ Υπουργείου Εθνικῆς Οίκονομίας.

12) Εντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἵσχου τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται νὰ μετατάσσωνται εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰδρύματος ὡς τακτικοὶ ὑπάλληλοι, Δημόσιοι ὑπάλληλοι κατηγορεύονται τὰ παρόνταν τῆς παραγράφου 10 ὁρισθεῖσινενα προσόντα. Ή μετάταξις ἐνεργεῖται διὰ Διατάγματος προκαλούμενον παρὰ τοῦ ὅρμοδίου Υπουργοῦ τῇ αἰτήσει τοῦ πρὸς μετάταξιν ὑπαλλήλου καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ οἰκείου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος. Οἱ οὖτα μετατατόμενοι λογίζονται ἀπολύμενοι τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας λόγω καταργήσεως θέσεως, διαφυλασσομένων ὑπὲρ αὐτῶν πάντων τῶν ἐκ ταύτης ἀπορρεόντων δικαιωμάτων πλὴν τοῦ τῆς εἰσπράξεως τῆς τυχὸν ἀνηκούσης αὐτοῖς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου συντάξεως. Ητις εἰσπράξεις ἀποκλείεται ἐφ' δυσον χρόνον ὑπηρετοῦσι παρὰ τῷ Ἰδρύματι.

13) Αἱ μισθοδοσίαι τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Ἰδρύμα ὑπαλλήλων καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν φορολογικαὶ πρατήσεις ὁρίζονται διὰ κανονισμῶν, δὲν δύνανται δὲ νὰ είναι ἀνώτεραι τῶν ἀντιμεσθῶν καὶ πρατήσεων τῶν ισοεαθμίων Δημοσίων ὑπαλλήλων. ηλικιώνων κατὰ 20 ο). Ό χ. μ. σθόδης τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Διευθυντῶν δρίζεται διὰ παραπάνως τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος.

14) Οἱ τακτικοὶ ὑπαλληλοὶ τοῦ Ἰδρύματος προάγονται ὑπειδείσθονται ή ἀπολύνονται διὰ πειθαρχικοὺς λόγους, προσωρινῶς ή δριστικῶς μετ' ἀπόφασην ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτικούμενου ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, τῶν δύο ἀντιπροέδρων, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ἰδρύματος, δρ ζομένου κατ' ἔτος παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

15. Διὰ Διατάγματος, προκαλούμενον παρὰ τοῦ Υπουργοῦ τῆς Εθνικῆς Οίκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, θέλουσιν δρισθῇ τὰ τῆς μετεκπατέσεως τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ πρὸς θεωρητικὴν εἰδίκευσιν εἰς τὰ θέματα τῶν κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τῆς καθ' ὅλου Κοινωνικῆς πολιτικῆς. Ή τοιωτέρη μετεκπατέσευσις δύναται ν' ἀνατεθῇ διαπάνως τοῦ Ἰδρύματος εἰς λειτουργοῦντα ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II.

Οίκονομικὴ δργάνωσις.

Πόροι ἐν γένει.

*Αρθρον 20.

1) Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ώς πόρους :

α) εἰσφορὰς τῶν παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένων καὶ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν διὰ ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας.
β) τὰ ποσά, τὰ προεργάμενα ἐκ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἡσφαλισμένων ή τῶν συνταξιούχων εἰς τὰς διαπάνως διὰ τὴν χορήγησιν εἰς αὐτούς καὶ τὰ μέλη ἡτῆς οἰκογενείας των παροχῶν τῆς ἡσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας.

γ) ἐκ τῆς παρὰ τοῦ Ἰδρύματος διαθέσεως τῶν χρημάτων δὲ τὴν λειτουργίαν τῆς ἡσφαλίσεως ἐντύπων, ἀτιγα θέλουσιν δρίσεις κανονισμοί.

δ) τοὺς τόκους καὶ τὰς πάσης φύσεως προσόδους ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

ε) τὰ πρότυμα καὶ τὰς χρηματικὰς ποινὰς, τὰς ἐπιταλλομένας διὰ τὰς παραβάσεις τοῦ παρόντος νόμου, διὰ διατάξεως τῆς εἰς τὸ Ἰδρυμα ἀποδόσεως θέλει δρισθῇ διὰ Διατάγματος. καὶ

στ') πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αὐτοῦ ἐκ δωρεᾶς, κληρονομίας, κληροδοσίας ή ἄλλης αἵτίας.

2) Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν διαπανῶν ἐγκαταστάσεως καὶ πρώτης λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Διοικητικὸν αὐτοῦ Συμβουλίον γὰρ συνομολογήσῃ δάνειον πε-

σεῦ μέχρις 20.000.000 δραχμῶν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κεφαλούς, μετ' ἔγκρισιν τοῦ ποσοῦ καὶ τῶν δρων τοῦ διανείσου ὑπὸ τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου. Τὰ διὰ τὴν σύναψιν τοῦ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον δανείου ἔγγραφα συντάσσεται: ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

Εἰσφοραί.

*Αρθρον 21.

1) Τὸ διὰ ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς προς τὸ Ἰδρυμα διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας, ὁρίζεται διὰ ἑκάστου ἡσφαλισμένον ἀναλόγως τῆς μισθολογικῆς κλάσεως, εἰς ἣν οὗτος ἑκάστοτε ἀνήκει καὶ κατανέμεται εἰς βάρος τοῦ ταῦτα τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

Μισθολ. κλ.	Ποσὸν εἰσφ.	εἰς βάρος	εἰς βάρος
I	0,60	0,25	0,35
II	1,80	0,70	1,10
III	3,05	1,25	1,80
IV	4,45	1,80	2,65
V	6,05	2,40	3,65
VI	7,65	3,05	4,60
VII	9,25	3,70	5,55
VIII	10,90	4,40	6,50

Διὰ κανονισμοῦ ἑδιδομένου καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται τὸ ἀνωτέρω καθοριζόμενα ποσὰ εἰσφορῶν ν' αὐξηθῶσι τὸ πολὺ κατὰ 20 ο).
Προκειμένου περὶ πάσης φύσεως συνταξιούχων ἐκ τοῦ Ἰδρύματος δριζεται εἰσφορά 5 ο) ο ἐπὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν.
2. Αἱ πρὸς τὸ Ἰδρυμα εἰσφοραὶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου δριζεται διὰ ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας καὶ διὰ ἑκάστου ἡσφαλισμένον ἀναλόγως τῆς μισθολογικῆς κλάσεως, εἰς ἣν ἑκάστοτε ὑπάρχεται οὗτος, διὰ τοῦτον δικαιούμενης:

Μισθολ. κλ.	Ποσὸν εἰσφ.	εἰς βάρος	εἰς βάρος
I	0,55	0,20	0,35
II	1,60	0,65	0,95
III	2,70	1,10	1,60
IV	4,00	1,60	2,40
V	5,40	2,15	3,25
VI	6,85	2,75	4,10
VII	8,30	3,30	5,00
VIII	9,70	3,90	5,80

3. Εν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἀδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 8 ἡ τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 προθλεπομένης αὐξησεως, δέον διὰ Διατάγματων γὰρ αὐξημοιοῦνται: αἱ παρὰ τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος ὅριζομεναι εἰσφοραὶ ἀναλόγως τῶν διὰ τὸν μ. δραχ. τῶν μισθολογικῶν κλάσεων καθοριζόμενων αὐξησοւσεων, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς στρογγυλεύσεως τῶν εἰσφορῶν εἰς ποσὰ καταλήγοντα εἰς πεντάλεπτα.

4. Αἱ ἀνωτέρω ὑπὸ τῆς παραγρ. 2 καθοριζόμεναι εἰσφοραὶ δριζεται :

ἀπὸ Ιησ. Ιανουαρίου 1940 εἰς 4,8 ο)	ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἡσφαλισμένων
" " " 1945 " 6,6 ο)	" " "
" " " 1948 " 7,6 ο)	" " "
" " " 1951 " 8 ο)	" " "

Καθ' ἑκάστην αὔξησιν εἰσφορῶν, περὶ ἣς τὸ προηγούμενην ἀδάφιον, δύναται διὰ Διατάγματος γὰρ καθοριζέται θιάφορος κατανομὴ τῆς εἰσφορᾶς μεταξὺ ἡσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς στρογγυλεύσεως τῶν εἰσφορῶν εἰς ποσὰ λήγοντα εἰς πεντάλεπτα.

5. Ο ἐργασθεὶς τηνήκατην τῆς ἡμέρας ὑποχρεοῦται οὐχ ἦττον μετὰ τοῦ οἰκείου ἐργοδοτοῦ εἰς τὴν καταβολὴν εἰσφορᾶς δια-

αλήρους ήμέρας. Δύναται διά κανονισμοῦ γὰρ αεθορισθῆ ως χρονικὴ βάσις τῆς ἀσφαλίσεως ἢ ἔδομοῦς ἢ ὁ μὴν, εἴτε γενικῶς, εἴτε δὲ ὡρισμένας κατηγορίας ἡσφαλισμένων. Διὸ τοῦ κανονισμοῦ θέλουσι καθορισθῆ πᾶσαι αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν τροποποίησιν ταύτην τῆς χρονικῆς βάσεως ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι.

6. Ἐὰν συνταξιοῦχος πραγματοποιήσῃ ἡμέρας ἑργασίας, χωρὶς τοῦτο νὰ συνεπάγεται λήξιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν (ἀρθρος 33 παράγρ. 1 καὶ 34 παρ. 1), βαρύνεται ὁ ἐργοδότης μὲ τὰς δι' αὐτὸν ὄριζομένας κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰσφορᾶς ὑπὲρ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας.

7. Εἰναι ἀκυρος πᾶσα συμφωνία μεταξὺ ἡσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων ἀφ' ἐνὸς καὶ ἐργοδότῶν ἀφ' ἑτέρου περὶ μεταβολῆς τοῦ τρόπου κατανομῆς μεταξὺ αὐτῶν τῆς ἐν παραγρ. 1 καὶ 2 ὄριζομένης εἰσφορᾶς.

8. Ἐπὶ τῶν μὴ λαμβανόντων ἀμοιβὴν ἡσφαλισμένων ὀλόκληρος ἡ εἰσφορὰ ἔρεται τὴν ἐργοδότην.

Καταθολὴ τῶν εἰσφορῶν.

*Αρθρον 22.

1) Διὰ τὴν καταθολὴν τῶν εἰσφορῶν εὐθύνεται ὁ ἐργοδότης Ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις ὑφίσταται καὶ ἐπὶ ἡσφαλισμένων μὴ ἀμειβομένων ἐν ὅλῳ ἡ ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐργοδότου, δοτις καταθετῶν τὰς εἰσφορὰς δικαιουμένων νὰ εἰσπράττῃ κατὰ τὸν διὰ κανονισμοῦ ὅρισθησμένον τρόπον τὴν βαρύνουσαν τὸν ἡσφαλισμένον μερίδα. "Αρνησις τοῦ ἡσφαλισμένου πρὸς καταθολὴν ἀποτελεῖ λόγον καταγγελίας τῆς συμβάσεως, ἀνευ οἰσασθήσοτες ἀποζημιώσεως.

Πλείονες ἐργοδόται εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιαιρέτως.

2) Ἐὰν δὲ ἡσφαλισμένος παρέχῃ κατὰ τὸ ἀρθρον 2 ἐργασίαν ἡ ὑπηρεσίαν ἔναντι ἀμοιβῆς εἰς ἐργοδότην, δοτις θέν εἰναι ὁ ἐκμεταλλευόμενος τὴν σχετικὴν ἐπιχείρησιν, διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιαιρέτως ὁ ἐν λόγῳ ἐργοδότης καὶ ὁ ἐκμεταλλευόμενος τὴν ἐπιχείρησιν.

2) Διὰ κανονισμοῦ καθορισθήσεται ὁ χρόνος τῆς καταθολῆς τῶν εἰσφορῶν. Ὁ ἐργοδότης δέοντας ἐντὸς ἐπτὰ τὸ παλὺ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ ὅρισθησμένου χρόνου νὰ καταθέλῃ εἰς : "Ιδρυμα τὰς εἰσφορὰς.

Τὸ "Ιδρυμα πρὸς εἰσπράξιν τῶν εἰσφορῶν ἔκδίνει καὶ χρησιμοποιεῖ ἔνσημα, ἀτινα ἀπολαύσους τῆς νομικῆς προστασίας τῆς θεσπιαίνης διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κοάτους ἐκδιέμενα χαρτόσημα, ἐξομοιώμενα ἀπολύτως πρὸς αὐτά. Κατ' ἔτος χρησιμοποιεῖται ἰδιος τύπος ἔνσημων, δοτις δὲν δύναται νὰ τίθεται ἐκ νέου εἰς κυκλοφορίαν πρὸ τῆς παρόδου διεκατείας. Ἔν περιπτώσεις ὑπάρχεισας ἀποχρώντων λόγων αρινομένων ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ιδρύματος δύναται νὰ γίνεται ἀντικατάστασις τοῦ τύπου τῶν ἔνσημων καὶ πρὸ τῆς παρόδου ἔτους.

3) Κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους δὲ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατῇ τὰ τμήματα τῶν εἰσφορῶν, τὰ διαρύνοντα τούτους κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον. Ἐὰν δὲ ἐργοδότης δὲν ἔκπληρωσῃ τὴν ὑποχρέωσίν του ταύτην ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἡμέρας πληρωμῆς τῶν μισθῶν, ἀπαλλάσσεται δὲ ἡσφαλισμένος τῆς τοιαύτης καταθολῆς, διαρύνοντας τοῦ λοιποῦ τῶν ἐργοδότην.

4) Ἐὰν δὲ ἐργοδότης δὲν καταθέλῃ εἰς τὸ "Ιδρυμα τὰς ἔκ τῶν μισθῶν τῶν ἡσφαλισμένων παρακρατήσεται κατὰ τὴν προηγούμενη παράγραφον ποσά, διαπράττει τὸ ἀδίκημα τῆς ὑπεξαιρέσεως εἰς τοῦ Κράτους πλημμελήματος, ἀσχέτως ποσοῦ.

5) Ἡ παρὰ τοῦ ἐργοδότου μὴ καταθολὴ τῶν εἰσφορῶν δὲν συνεπάγεται διὰ τὸν ἡσφαλισμένον στέρησιν ἢ μείωσιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τῶν παροχῶν.

6) Ἡ διάρκεια τῆς ἀσφαλιστικῆς σχέσεως καὶ τὰ πρὸς καθορισμὸν τῶν παροχῶν ἀπαραίτητα στοιχεῖα ἀποδεικνύονται διὰ θελτίου, παρεχομένου παρὰ τοῦ Ιδρύματος εἰς ἔκαστον ἡσφαλισμένον καὶ ἀναγομένου τὸ πολὺ κατὰ τριετίαν. Κατὰ τὸν περιεχομένου τοῦ διελτίου ἢ παραλείψεων ἐν αὐτῷ, δύνα-

ται ὁ ἡσφαλισμένος νὰ ὑποθέλῃ ἔνστασιν ἐντὸς ὀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀναγεώσεως. Διὰ κανονισμοῦ ὅρισθησονται πᾶσαι αἱ σχετικαὶ μὲ τὰ δελτία λεπτομέρειαι.

Εἰσπραξὶς καθυστερουμένων εἰσφορῶν καὶ ἀπαιτήσεων.

*Αρθρον 23.

1) Εἰσφοραὶ μὴ καταθετηθεῖσαι ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγούμενου ἀρθρου, ἐπειδηρύνονται διὰ προσθέτου τέλους, ἵσου πρὸς τὰ 10)100 τῶν καθυστερουμένων εἰσφορῶν.

2) Διὰ εἰσφοράς καθυστερουμένων πέραν τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ κατέστησαν ἀπαιτηταί, ἐπιθέλλεται ὁ νόμιμος τόκος ὑπερημερίας ὑπολογιζόμενος ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ηὗξημένου κατὰ τὰ πρόσθετον τέλος, περὶ οὐδὲ προτηγούμενην παράγραφον.

3) Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὀπαιτήσεις τοῦ Ιδρύματος ἐκ καθυστερουμένων εἰσφορῶν, τόκων ὑπερημερίας, προσθέτων τελῶν ἢ δαπανῶν, περὶ διὰ τὸ ἀρθρον 45 παρ. 2 ἢ ἐπαυξήσεων τῶν εἰσφορῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθρου 65 ἢ ἐκ καταλογισμῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 65 εἰσπράττονται διὰ τὸν Δημόσιον Ταμείων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Τὸ "Ιδρυμα δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ, διπλανὸς καταθέλῃ εἰς τὸ Δημόσιον τὰς δαπάνας, δις συνεπάγεται διὰ τὸν διὰ τῆς ταμείων αὐτοῦ ὑπηρεσίας ἀναγκαστικὴ εἰσπραξὶς τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν, τοῦ κατ' ἔτος καταθέλησένου ποσοῦ διάρκειας διὰ πράξεων τῶν Υπουργῶν Εθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν.

4) Ως τίτλοι διὰ τὴν παρὰ τῶν Ταμείων βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξὶν τῶν, περὶ διὰ ἀνωτέρω, ἀπαιτήσεων χρησιμεύουσι καταστάσεις διειλετῶν, συντασσόμεναι καὶ ἀποτελλόμεναι εἰς τὰ Ταμεία παρὰ τοῦ Ιδρύματος.

5) Κατὰ τὴν τοιαύτης ἐκτελέσεως ἐπιτρέπονται ἐγνατάσεις ὑποβαλλόμεναι κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ εἰδικώτερυν διρισθημένα καὶ ἀπευθυνόμενα κατὰ τοῦ Ιδρύματος καὶ οὐχὶ κατὰ τοῦ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ διώκοντος, διὰ τοῦ εὐθύνης τοῦ Δημόσιου Ταμείου.

Αἱ ἐνστάσεις ἐκδικάζονται παρὰ τοῦ πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Ασφαλιστικοῦ Δικαστηρίου. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ποσῶν ὑπερβαίνοντων τὰς εἰσφορῶν ἀπὸ τὸν πρόσθιον 20.000 δραχ.

6) Εἰν περιπτώσεις εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτήσεων διὰ πλειστηριασμοῦ ἢ ἀναγγελίας εἰς τὴν πτώχευσιν, ἡ κατάταξὶς αὐτῶν γίνεται προνομιακῶς μετὰ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἀριθμοῦ 4 τοῦ ἀρθρου 940 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐν ἐνδεχομένῃ δὲ ἀνεπαρκεία τοῦ ἀπομένοντος πρόδη πέντε ἢ ἔξι διεργαλησιν, αἱ οὔτε ποσαὶ τοῦ παραπάνω διώκοντος, περὶ διετούς.

7) Τὸ δικαίωμα πρὸς εἰσπράξιν τῶν εἰσφορῶν παραγράφεται μετὰ τὴν πειταίσιαν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκουν. ἔτους, καθ' ὃ αὐται κατέστησαν ἀπαιτηταί.

Ἐπι τῆς τοιαύτης παραγράφης ἡ ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν.

8) Εἰσφοραὶ ἀδικαιολογήτως εἰσπραγχύσειται, ἐπιστρέφονται ἐπὶ τὴν αἰτήσεις τοῦ ιδιαίτερουμένου ἐντόκων πρὸς 5 ο).ο.

Ο διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀδικαιολογήτων εἰσπραγχύσεων εἰσφορῶν ἐνδιαφερόμενος ἡσφαλισμένος δικαιούεται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπ' εὐθείας εἰς τοῦ πληρωμὴν τοῦ ἀντιστοιχούντος αὐτῷ ἐντόκων ποσοῦ.

Τοποθέτησις κεφαλαίων.

*Αρθρον 24.

1) Τὰ διαθέσιμα κεφαλαία τοῦ Ιδρύματος δύνανται νὰ ἐπενδύωνται εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους ἢ εἰς κινητὰς ἀξίες ἡγυημένας παρ' αὐτοῦ, ἢ νὰ διαιτήσενται εἴτε πρὸς ἀπόκτησιν

προσδοσιφόρων ἀκινήτων, είτε πρὸς χορήγησιν δανείων ἐπὶ πρώτη ὑποθήκη, τέλος, ἐπὶ τῇ ἔγρυνσει τοῦ Κράτους, εἰς δάνεια πρὸς ἑκτέλεσιν ἔργων γενικωτέρας χρησιμότητος διὰ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν.

2) Τὸ ίδρυμα δύναται νὰ διαθέτῃ μέρος τῆς περιουσίας του:

α) Πρὸς ἑπέκτασιν καὶ πλουτισμὸν, χάριν τοῦ ἔργου τῆς ἀσφαλίσεως, τῶν ἑκατοχοῦ τυχὸν ἀνεπαρκῶν θεραπευτηρίων (ἰατρείων, νοσοκομείων, σανατορίων, ἀσύλων, μαιευτηρίων, βρεφικῶν καὶ παιδικῶν σταθμῶν ἢ ὑδροθεραπευτηρίων), τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος, δήμους, κοινότητας, ίδρυματα καὶ φιλανθρωπικὰ δργανώσεις.

β) Πρὸς ἀπόκτησιν ιδίων θεραπευτηρίων, ὅπου κρίνεται ἀνεπαρκής ἢ μὴ συμφέρουσα ἢ χρησιμοποίησις τῶν ὑρισταμένων τοιούτων διὰ τὸν σκοπὸν τῆς ἀσφαλίσεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου α' τὸ "Ιδρυμα δικαιούται νὰ συμμετέχῃ εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν θεραπευτηρίων καὶ νὰ ἔνα σκῆν ἔλεγχον ἐπὶ τούτων, εἰς ἑκτασιν καθοριζομένην διὰ τῶν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κράτους, τῶν δήμων, κοινοτήτων, ίδρυμάτων καὶ φιλανθρωπικῶν ὄργανώσεων συναπτομένων συμφωνίαν.

3) Τὸ Δημόσιον, οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες δύνανται νὰ παραχωρῶσι δωρεὰν κατὰ κυριότητα εἰς τὸ "Ιδρυμα τὰ κατάλληλα γήπεδα πρὸς ἑκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τῆς προηγουμένης παραγγάφου σκοπῶν.

4) Διὰ κανονισμοῦ ἐκδιδομένου καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀγωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καθορισθήσεται εἰδικῶτερον καὶ ἐν λεπτομερείᾳ ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω τιθεμένας γενικὰς ἀρχὰς ἀκολουθητέα παρὰ τοῦ ίδρυματος οἰκονομικὴ πολιτική.

Φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ καὶ δικαιομικὰ προνόμια.

*Αρθρον 25.

1) Τὸ ίδρυμα ἀπαλλάσσεται παντὸς δημοσίου, δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ ἢ λιμενικοῦ φόρου, ἀμέσου ἢ ἐμμέσου, παντὸς τέλους ταχυδρομικοῦ ὡς καὶ δικαστικοῦ εἰς πᾶσαν δίκην του καὶ τέλος ἀπολαύει ἀνεξαιρέτως ἀπασῶν τῶν ἀτελειῶν καὶ προνομίων, δικαστικῶν, διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν, ὡς ἐάν εἴγαι αὐτὸν τὸ Δημόσιον.

2) Οὐδέποτε διατάσσεται προσωρινὴ ἑκτέλεσις κατὰ τοῦ ίδρυματος, ἐπὶ πάσης δὲ τελεσιδίκου ἀποφάσεως καὶ τοῦ ἀντού ἔχει ἀγαστατικὴν δύναμιν ἢ ὑπὸ τούτου ἀσκουμένην αἵτησις ἀναιρέσεως, ὡς καὶ ἡ πρὸς ἐνάσκησιν ταύτης προθεσμία.

3) Οἱ εἰς τὸ "Ιδρυμα ἐπιβαλλόμενος διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως δρκος δίδεται, ὑπὸ τοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου διεριζομένου προσώπου.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ὁ τοιοῦτος δρκος διατυποῦται ὑπὸ τοῦ τύπου τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν, εἰς τὴν τροποποίησιν δὲ ταύτην τοῦ τύπου δύναται νὰ προσθῇ ὁ δίδων τὸν δρκον κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ καὶ ἐν περίπτωσι κατὰ τὴν δόσιαν ὁ δρκος διεισπρώθη ἀλλως, χωρὶς νὰ εἴναι ἀναγκαῖα ἢ ἔκδοσις περὶ τούτου ἀποφάσεως.

4) "Ἄποσαι αἱ δίκαιαι τοῦ ίδρυματος εἰσάγονται παρ' αὐτοῦ ἐνδιπιον παντὸς δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου ὡς νόμον προτετμημέναι τὴν ὅγδοην ἡμέραν ἀπὸ τῆς κλητηρύσεως ἀνευ πρότεινες προτιμήσεως. Ἔπισης αἱ κατ' ἐπιθυμούτων καὶ ἡσφαλισμένων ἐπὶ παραβάσει τοῦ παρόντος νόμου ποιειναι ἀγωγαί. ἐφ' ὅσον ἀγριεῖσιν εἰς πταισματαν καὶ πλημμελήσαι, εἰσάγονται δι' αὐτὸν εἰς τὴν ἔκδοσιν αἱ κλητηρύσεως, ἀκδικαιόμεναι ἀνυπερθέτως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποθέλησης τῆς σχετικῆς μηνύσεως.

5) Η εἰς χεῖσας τοῦ ίδρυματος κατάσχεσις εἴναι ἀκυρος καὶ ἀποδίδει τοῦτο τὰ κατασχεθέντα, ἐὰν δὲν ἐπιβληθῇ δύναμις ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωταδικῶν, ὡς καὶ ἐὰν εἰς περίπτωσιν, καθ' ἧν ἡ ἀπαίτησις, δι' ἧν ἐπιβλλεται ἡ κατάσχεσις, στηρίζεται ἐπὶ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἐπὶ οἰουδήποτε ἀλλου δημοσίου ἔγγράφου, δὲν γί-

νεται μνεία τῆς ἀδείας ταύτης ἢ τοῦ ούτου ἔγγράφου ἐν τῷ κατασχετηρίῳ.

6) Τὰ παρὰ τοῦ ίδρυματος τηρούμενα λογιστικὰ βιολία ἀποτελοῦν ἐντελῆ ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων των κατὰ παντὸς μέχρι παραγγαρφῆς τῶν ἀπαιτήσεων τούτων, ἀπόσπασμα δὲ τῶν ἐν λόγῳ βιολίων, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ἢ τῶν διευθυντῶν τῶν ὑποκαταστημάτων, ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Αυτικέμενον τῆς ἀσφαλίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Παροχαὶ τοῦ ίδρυματος εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας.

Ιατρικὴ περίθαλψις.

*Αρθρον 26.

1) Εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας ἡσφαλισμένου ἢ οἰουδήποτε συνταξιούχου ἢ τινὸς τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τούτων καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀσθένεια, τὸ ίδρυμα χορηγεῖ εἰς τὸν ἀσθενὴ τὸν διαμένοντα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς χώρας, καθ' ὃν τρόπον, εἰς ἥν ἔκτασιν καὶ εἰς ἀκεντρα θέλει ὁρίσῃ κανονισμός, ιατρικὴν περίθαλψιν τούτεστι τὴν δέουσαν ιατρικὴν ἀντίληψιν, τὰ ἀναγκαῖα φάρμακα καὶ τὰ συνήθη θεραπευτικὰ μέσα.

2) Εἰς περίπτωσιν τοκετοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἢ συζύγου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου ἢ ιατρικὴ περίθαλψις συνίσταται εἴτε εἰς μαιευτικὴν καὶ ἐν ἀνάγκῃ ιατρικὴν ἀντίληψιν μετὰ τῶν ἀναγκαίων φαρμάκων καὶ συνήθω θεραπευτικῶν μέσων εἴτε εἰς ἐφ' ἀπαίξ χρηματικὸν βοήθημα.

Διὰ κανονισμοῦ ὁρισθήσονται τὰ τῆς ἑκτελέσεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρηματικοῦ βοήθηματος.

3) Η ιατρικὴ περίθαλψις χορηγεῖται δωρεάν, ὑποχρεουμένου τοῦ περιθαλπομένου κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθήσομενα εἰς μερικὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς διὰ τὴν ιατρικὴν περίθαλψιν δαπάνας τοῦ ίδρυματος, οὐγλὶ ὅμως καὶ πέραν τοῦ πέμπτου αὐτῶν.

4) Επὶ ἀσθενείας δρειλοιμένης εἰς ἀτύχημα δὲν ισχύει ἡ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγγάφου ὁριζομένη συμμετοχὴ τοῦ περιθαλπομένου.

5) Η ιατρικὴ καὶ μαιευτικὴ ἀντίληψις χορηγεῖται ἐν ιατρείῳ, κατ' οἶκον ἢ προκειμένου περὶ ἀσθενῶν ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων καὶ ἐν νοσοκομείῳ μαϊκαὶς καθητηρίᾳ, καθ' ἀ περὶ τούτου θέλει ὁρίσει κανονισμός.

6) Τὸ ίδρυμα ἔνασκει κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθήσομενα ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν, δι' ἐπισκέψεως τούτων καὶ κατ' οἶκον διὰ τῶν πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένων προσώπων. Ἔπισης ἀσκεῖ ἔλεγχον τῶν παρεχομένων φαρμάκων Ὁιδια δειγματοληψιῶν, διὰ τὰς καθ' ἔκαστα λεπτομερεῖας θέλει καθορίσει διάσταγμα, ἐκδιέδομενον προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀποτλήψεως.

7) Διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ιατρικῆς καὶ μαιευτικῆς ἀντίληψεως καὶ τῶν φαρμάκων ισχύει τὸ σύστημα τῆς ἔλευθερης ἐκλογῆς ὑπὸ τοῦ περιθαλπομένου. Η ὁργάνωσις τῆς ἔλευθερας ἐκλογῆς τῶν ιατρῶν οἰλλογον, εἰς τὸν ὄποιον καταβάλλει τὸ ίδρυμα τὸ διὰ τὴν ιατρικὴν ἀντίληψιν ἐντιστοιχοῦ ἐκ τοῦ ἀσφαλιστρου ἀσθενείας ποσοστού, ἔτι δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ παρόντος ἀρθρου εἰσπραττόμενα ποσά. Ο τρόπος τῆς ὁργανώσεως τῆς ιατρικῆς ἀντιληψιῶν καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Πανελλ.

ιατρικού συλλόγου, συμφώνως πρὸς τοὺς καγόνας τῆς ιατρικῆς δεοντολογίας καὶ ὑπὸ τὴν προύποθεσιν διεῖ θὰ παρέχεται εἰς τὸν περιθαλπομένους ἢ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἐνδεικνυμένη θεραπεία καὶ διεῖ ταῦτην θὰ προσφέρουν τούλαχιστον τὸ τῆμα τῶν ἐν ἑκάστῳ κέντρῳ διαμενόντων ἵστρων. Δύναται τὸ ἴδρυμα εἰς κέντρα, εἰς τὰ ὄποια δὲν καθίσταται ἐφικτὴ ἢ πραγματοποίησις τοῦ ἀνωτέρω συστήματος, νὰ γρηγοριοῦνται εἰς αὐτὰ ἐπιθυμοῦντας νὰ παρέχωσι τὰς ὑπηρεσίας τῶν ιατρούς.

Πᾶσα συλλογικὴ δισφροὰ προκύπτουσα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου ταύτης λύεται διαιτητικῶς ὑπὸ τοῦ συμβουλίου Κοινωνίας. Ἀσφαλίσεων.

Ιατροὶ μὴ ἔχοντες ἀσκήσει ἐπὶ διετίαν τούλαχιστον τὸ ιατρικὸν ἐπάγγελμα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χορηγοῦνται ἡσθίας φροντίδας ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν πρόκειται περὶ τῆς χορηγήσεως τοιούτων φροντίδων εἰς ιατρούς, νοσοκομείον ἢ θεραπευτήριον, τελοῦν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ιατροῦ κεκτημένου τὴν ἀνωτέρω πείραν ἢ περὶ κέντρων, ἔνθα δὲν ὑπάρχουν ιατροὶ τοιαύτης πείρας.

8) Πας ιατρὸς περιθάλπων ἡσφαλισμένους ὁφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὸ ἀρμόδιον τημῆμα τοῦ ἴδρυματος περὶ τῆς παθήσεως τοῦ ἀσθενοῦς, καθ' ὃν τρόπον οἱστει κανονισμὸς πρὸς ὑπὸ έργησιν τοῦ προληπτικοῦ καὶ στατιστικοῦ ἔργου τῆς ἀσφαλίσεως.

9) Τὰ φάρμακα παρέχονται παρὰ τῶν κανονικῶν λειτουργούντων φαρμακείων. ἐφ' ὅσον ταῦτα συμμιօρφωθῶσι μὲ τοὺς ὅρους συμβάσεως καταχοιτιθησούμενης μεταξὺ τοῦ ἴδρυματος καὶ τοῦ Πανελλήνιου Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου ἢ τὸν ὅρους οὗτος θέλει καθορίσει εἰδικὸς κανονισμὸς. Ἐν τῇ συμβάσει ἢ τῷ κανονισμῷ θέλουσι δρισθῆ ἀλλὰ τὰ ποσοστὰ τῶν πρὸς τὸ ἴδρυμα παραχειτέων ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν φαρμάκων ἐκπτώσεων.

Πρόσθετος περίθαλψις ἀσθενῶν.

"Αρθρον 27.

1) Ἔφ' ὅσον ἡ ἀσθενεία τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου, οὐχὶ ὅμως καὶ μέλους οἰκογενείας, ἀπαιτεῖ τὴν περίθαλψιν αὐτοῦ ἐν Σανατορίῳ ἢ ἀναρρωτηρίῳ, τὴν χρησιμοποίησιν εἰδικῶν θεραπευτικῶν μέσων (π. χ. χρῆσιν λουτρῶν ἢ μηχανοθεραπείαν κλπ.), ἢ παντὸς εἰδούς προθύσεις ἢ θεραπευτικὰς συσκευάς, τὸ ἴδρυμα δύναται νὰ παρέχῃ τὴν πρόσθετον ταύτην περίθαλψιν κατὰ τοὺς δρισμοὺς τοῦ κανονισμοῦ.

2) Διὰ τοῦ κανονισμοῦ δύναται νὰ δρισθῇ ἢ μερικὴ συμμετοχὴ τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου εἰς τὰς σχετικὰς δαπάνας κατὰ ποσοστὸν οὐδέποτε ἀνωτέρου τοῦ τρίτου τούτων.

3) Ἡ πρόσθετος περίθαλψις, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἢ βελτίωσιν τῆς ὑγείας τῶν θυμάτων ἀτυχημάτων, χορηγεῖται οὐτοῖς ὑποχρεωτικῶς παρὰ τοῦ ἴδρυματος, ἀνευ οἰασδήποτε συμμετοχῆς τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὰς σχετικὰς δαπάνας.

Δαπάναι μετακινήσεως ἀσθενῶν.

"Αρθρον 28.

Ἐὰν ἐν τῷ τόπῳ διαμονῆς τοῦ ἀσθενοῦς ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, οὐχὶ ὅμως καὶ μέλους οἰκογενείας, δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ νοσηλεία ἐν νοσοκομείῳ ἢ ἡ παροχὴ τῆς δεούσης εἰδικῆς ιατρικῆς ἀντιλήψεως, ἥν ἀπαιτεῖ ἡ ἀσθενεία του, τὸ ἴδρυμα συμμετέχει, καθ' ὃ μέτρον καὶ ὑψὸς ὅρους καὶ προϋποθέσεις, οἱστει δρισμός. εἰς τὰς δαπάνας πρὸς μετάβασιν καὶ ἐπιστροφὴν τοῦ ἀσθενοῦς. ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ἐνδεσμοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του εἰς τὸ πλησιέ-

στερον κέντρον, ἔνθα εἶναι δυνατὸν νὰ παρασχεθῇ εἰς αὐτὸν ἡ δέσμος ιατρικὴ ἀντίληψίς ἢ ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις.

"Εξοδα κατεξιας

"Αρθρον 29.

1) Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, οὐχὶ δὲ καὶ μέλους οἰκογενείας, τὸ ἴδρυμα καταβάλλει ἔξοδα κηδείας ἐκ δραχμῶν 1.250.

2) Τὸ ἔξοδα κηδείας καταβάλλονται εἰς τὰ διὰ καγονισμοῦ διεσθιτόμενα μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος.

Μὴ ὑπαρχόντων μελῶν τῆς οἰκογενείας, δικαιουμένων εἴς ἔξοδα κηδείας τὸ ἴδρυμα καταβάλλει εἰς τὸν κατά τὴν αριστιν του ἐπιφεληθέντα τῆς κηδείας.

"Επίδομα ἀσθενείας καὶ ἀτυχήματος.

"Αρθρον 30.

1) Εἳναι ὁ ἡσφαλισμένος συνεπείᾳ ἀσθενείας μὴ ὁφειλούμενης εἰς δόλον αὐτοῦ καταστῆ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν, καὶ συνεπείᾳ ταύτης ἀπέχει τῆς ἐργασίας του, δικαιούεται ἡμερησίου χρηματικοῦ βοηθήματος (ἐπίδειμα ἀσθενείας).

2) Τὸ ἴδρυμα δύναται, κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ, νὰ διακόπτῃ την χορήγησιν τοῦ ἐπιδόματος ἢ νὰ παρέχῃ μέρος μόνον αὐτοῦ, ὀσάκις διαπιστώη προσηκόντως, διεῖ δικαιούμενος ἐπεδενώσεις τὴν κατάστασίν του συνεπείᾳ μὴ τηρήσεως τῶν διὰ κανονισμοῦ διεσθιτομένων ὑποχρεώσεων περὶ τῆς ὁφειλούμενης συμπεριφορᾶς τῶν ἀσθενῶν.

Τὸ ἐπίδομα καταβάλλεται παρὰ τοῦ ἴδρυματος ἀπὸ τῆς ἔκτης ἡμέρας, ἀφ' ἣς ἀνηγγέλθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἡ ἐπελθοῦσα εἰς τὸν ἡσφαλισμένον ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, μέχρι τῆς παρόδου αὐτῆς, οὐδέποτε δὲ πέραν τῶν ἔκατὸν διηδούμενοντα κηδείων, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἀνικανότητος ὁφειλούμενης εἰς ἀτύχημα, δτε ἡ καταβολή του ἀρχεται ἀπὸ τῆς τετάρτης ἡμέρας. Τὸ ἐπίδομα καταβάλλεται καὶ διὰ τὰς μὴ ἐργαζόμουσι ἡμέρας.

4) Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος δριζεται ὡς ἀκολούθως :

Κλάσεις	Δραχμαὶ
I	6
II	18
III	30
IV	44
V	60
IV	76
VII	92
VIII	108

Ἐίναι τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀτυχήματος, παρέχεται πρόσθετον ἐπίδομα, ἵσον πρὸς τὰ 50 ἐκατοστὰ τοῦ ἀνωτέρω δριζούμενου ἐπιδόματος ἀσθενείας, ἐφ' ὅσας ἡμέρας διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης, οὐχὶ ὅμως καὶ πέραν τῶν 750 ἡμερῶν.

Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς περιθαλψίας 1 τοῦ ἀρθροῦ 8 αὐξομειοῦται τὸ ἐπίδομα ἀναλόγως τῶν διεσθιτομένων μέσων δρῶν τῶν μισθολογικῶν ακλάσεων. Μεταξύ τοῦ ποσού τοῦ ἐπιδόματος πλαθάνεται ὁ μέσος δρός τοῦ ἡμερομισθίου τοῦ ληφθέντος κατὰ τὰς εἰκοσι ἡμέρας, καθ' ὃς εἰργάζεται ὁ ἡσφαλισμένος πρὸ τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἀσθενείας του.

5) Ἔφ' ὅσον ὁ ἡσφαλισμένος λαμβάνει ἀντικατίσθιαν παρὰ τοῦ ἐργοδότου, τὸ ἐπίδομα μειοῦται εἰς τρόπον, ὃστε προστιθέμενον εἰς τὴν λαμβανομένην ἀντικατίσθιαν γά την περιθαλψίαν νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὴν εἰς τὸν ἡσφαλισμένον πρὸ τῆς ἀνικανότητος καταβάλλομένην ἀμοιβήν.

6) Διὰ τοὺς ἡσφαλισμένους, ταὺς διεκπεριμένους ἐπιδόματος

καὶ γοστηλευμένους εἰς πάσης φύσεως θεραπευτήρια, τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος μειοῦται, διὰ μὲν τοὺς μὴ βαρυγεμένους διὰ συντηρήσεως οἰκογενείας κατὰ τὰ δύο τρίτα, διὰ δὲ τοὺς συντηροῦντας οἰκογένειαν κατὰ τὸ τρίτον.

7) Τὸ κατὰ τὸ περὸν ἄρθρον περιθλεπόμενον ἐπίδομα 3:ια τὴν περίπτωσιν ἀσθενείας μὴ ὅφειλομένης εἰς ἀτύχημα κατέχαλλεται μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς ισχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐπιδόματα κυριοφορίας, λοχείας καὶ θηλάσεως.

"Αρθρον 31.

1) Ἡ ἡσφαλισμένη δικαίωσις περὸν τοῦ Ἰδρύματος ἐπὶ ἔξι ἑβδομάδας πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς χρόνον μετ' αὐτῶν ἡμερησίου ἐπιδόματος (ἐπίδομα κυριοφορίας καὶ λοχείας).

2) Τὸ ἐπίδομα κυριοφορίας καὶ λοχείας καταβάλλεται, ἐφ' ὅσας ἡμέρας τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναγραφομένης περιόδου ἡ ἡσφαλισμένη ἀπέχει τῆς ἔργασίας της. συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μὴ ἔργασίμων ἡμερῶν.

3) Ἐν περιπτώσει τοκετοῦ ἡ ἡσφαλισμένη δικαιούσται ἐπιδόματος θηλάσεως ἐπὶ ἔξικοντα ἡμέρας μετὰ τὴν ληξίνη τοῦ ἐπιδόματος λοχείας καὶ ἐφ' ὅσον τὸ νεογνὸν εὑρίσκεται ἐν λωῆ. Ἐὰν ἡ ἡσφαλισμένη ἀποθάνῃ πρὸ τῆς ληξίνης τοῦ χρόνου παροχής τοῦ ἐπιδόματος, καταβάλλεται τὸ ἐπίδομα διὰ τὰς ὑπολοιπούς ἡμέρας εἰς τὸν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἰδρύματος ἐπιμελούμενον τῆς συντηρήσεως τοῦ βρέφους.

4) Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος κυριοφορίας, λοχείας καὶ θηλάσεως ἰσοῦται πρὸς τὸ 1/3 τοῦ μέσου ἡμερησίου μισθοῦ.

Μέλη οἰκογενείας.

"Αρθρον 32.

1) Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κεφαὶ οἴους θεωροῦνται ὁις μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου τὰ κάτωθι πρόσωπα:

α') Ἡ σύζυγος, ἐπὶ ἡσφαλισμένης δὲ ὁ ἀνάπτηρος καὶ ἀπορος σύζυγος.

β') Τὰ ἄγομα τέκνα (νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, νιοθετηθέντα, πρόγονοι καὶ ἐπὶ ἡσφαλισμένης καὶ τὰ νόθα) μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμοι.

γ') Ἡ μήτηρ καὶ ὁ ἀνάπτηρος καὶ ἀπορος πατέρος.

δ') Οἱ ὄφρανοι πατρὸς καὶ μητρὸς ἔγγονοι καὶ ἀδελφοὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμοι.

2) Τὰ πρόσωπα, τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ θεωροῦνται ὁις μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου, ἐφ' ὅσον συμβεῖται μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ συντηρήσις των βαρύνει κυρίως αὐτόν.

Θεωρεῖται, ὅτι ὑπάρχει συμβάσις καὶ ἐὸν διὰ σοδαρεὺς λόγιας, ὁρισθησομένους διὰ κανονισμοῦ, ὁ σύζυγος ἢ ἡ σύζυγος ἢ τὰ τέκνα δὲν διαμένουσι προσωρινῶς ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην.

3) Ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ἰδρύματος ἐπιτρέπει τοῦτο, δύναται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ, αἱ παροχὴ τοῦ Ἀρθροῦ 26 νὰ χορηγῶνται καὶ εἰς τὰ τέκνα καὶ μετὰ τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ὅριον ἡλικίας, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται συνθῆκαι καθιστῶσαι ἀναγκαίαν τὴν χορήγησιν εἰς αὐτὰ τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν.

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ II.

Παροχὴ τοῦ Ἰδρύματος εἰς περίπτωσιν ἀναπηρίας, γῆρασκος καὶ θηνάτου.

Α'. Σύνταξις ἀναπηρίας.

"Αρθρον 33.

1) Ὁ παρὰ τῷ Ἰδρύματι ἡσφαλισμένος θεωρεῖται ἀνάπτηρος, ἐὰν λόγῳ παθήσεως ἢ βλάβης ἢ ἔξασθενήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς δὲν θύνεται νὰ κερδίζῃ δι' ἐργασίας ἀνταποκρινομένης εἰς τὰς θυνάμεις, τὰς δεξιότητας, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν συνήθη αὐτοῦ ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν, πλέον τοῦ τρίτου ἐκείνου, ὅπερ συνήθως κερδίζει, ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ κατηγορίᾳ σωματικῶν καὶ πνευματικῶν ὑγιῆς ἀνθρώπους τῆς αὐτῆς μορφώσεως.

Ως ἀναπηρία παρέχουσα δικαίωμα εἰς σύνταξιν εἶναι ἡ διαρκοῦσσα κατὰ πρόθλεψιν ἐξ τούλαχιστον μῆνας.

2) Ὁ παρὰ τῷ Ἰδρύματι ἡσφαλισμένος, ἐὰν καταστῇ ανάπτηρος, ἐφ' ὅσον τηντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ Ἀρθροῦ 40 παράγρ. 1 δικαιούσται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος συντάξεως (σύνταξις ἢ συντηρήσιας).

3) Ὁ ἡσφαλισμένος, ἐὰν καταστῇ ἀνάπτηρος ἐκ προθέσεως ἢ συνεπειάς πλημμελήματος ἢ κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος καὶ διαπιστωθῆ ἢ ἐνοχή του διὰ τελεσιθίου δικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν δικαιούσται συντάξεως ἀναπηρίας. Ἐὰν δημοσία πρόσωπα πρόσωπα ἐκ τῶν εἰς τὸ Ἀρθρον 35 ἀναφερομένων, ταῦτα δικαιούσται τῆς συντάξεως, ἡς θὰ ἐδικαιούστω εἰς περίπτωσιν θενάτου τοῦ ἡσφαλισμένου.

4) Τὸ ποσὸν τῆς ἀτηρίστας συντάξεως ἀναπηρίας συνίσταται ἐκ σταθεροῦ ποσοῦ καὶ ἐκ προσανέκθεως.

Τὸ σταθερὸν ποσὸν ὁρίζεται εἰς δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας, ἀσχέτως τῶν μισθολογικῶν κλάσεων, εἰς ἀς ὑπάγεται ὁ ἀνάπτηρος ἡσφαλισμένος.

Αἱ προσανέκθεις διὰ πᾶσαν ἡμέραν ἔργασίας δρίζονται ἀναλόγως τῆς μισθολογικῆς κλάσεως, ἐν ἡ ἐπραγματοποιήθη αὕτη, ὡς ἀκολούθως:

δρ. 0,15	ἐν τῇ μισθολογικῇ κλάσει	I
δρ. 0,50	"	II
δρ. 0,90	"	III
δρ. 1,45	"	IV
δρ. 2,10	"	V
δρ. 2,85	"	VI
δρ. 3,70	"	VII
δρ. 4,80	"	VIII

Ἐν περιπτώσει ἀπασχολήσεως τοῦ ἡσφαλισμένου εἰς πλείστης ἔργοδότας (Ἀρθρον 8 παρ. 2) ὑπολογίζονται, ἀπαξ μὲν τὸ διαστικὸν ποσόν, ἀλλοτρικῶς δὲ αἱ προσανέκθεις τοῦ προγονούμενου ἐδαφίου δι' ἑκάστην ἀπασχόλησιν.

Ἐπειδὴ ἐφαρμογὴς τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ Ἀρθροῦ 8 διὰ τῶν, περὶ διατάξεων δέοντος ἀφ' ἐνός ν' αὐξέμειοῦται ἀναλόγως τὸ ἀντέτερω τασθερὸν ποσὸν τῆς συντάξεως, ὡς καὶ αἱ προσανέκθεις αὐτοῦ δι' ἑκάστην ἡμέραν ἔργασίας καὶ ἀφ' ἐτέρου τροποποιούμενται κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ εἰδικώτερον δρισθησμένα τὰ ποσὰ τῶν κεχιρηγημένων συντάξεων.

5) Διὰ τὸ θύματος ἀτυχημάτων τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 40 δρ. τῆς ἀντιμετοχίας ἦν ἐλάχιστης τὸ θύμα κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς διαπιστώσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας.

6) Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως προσανέκθεται κατὰ 50 δρ.,

έφ' ὅσον ὁ ἀνάπτηρος ἡσφαλισμένος εὑρίσκεται διαρκῶς εἰς κατάστασιν ἀπατούσαν συνεχῆ ἐπίβλεψιν, περιποίησιν καὶ βοήθειαν ἑτέρου προσώπου (ἀπόλυτος ἀναπτηρία).

7) Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως ἀναπτηρίας ἐν οὐδεις μᾶς περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν μεσθὸν τοῦ ἡσφαλισμένου κατὰ τὸ τελευταῖον δωδεκάμηνον ἔργασίας.

B'. Σύνταξις γῆρατος.

"Αρθρον 34.

1) Ὁ ἡσφαλισμένος ἡ ἡσφαλισμένη, ἐὰν ὁ μὲν μετὰ τὸ 60^ό, ἡ δὲ μετὰ τὸ 60^ό ἔτος τῆς ἡλικίας δὲ, κερδίζωσι, ἐξ οἰασθήτωτος ἔργασίας, πλέον τοῦ ἡμίεος ἔκειγον, διπέρ κερδίζει ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ κατηγορίᾳ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιὴς ἀνθρώπος, ἐφ' ὅσον συντρέχουσι αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40 παρ. 1. δικαιούσται συντάξεως (σύνταξις γῆρατος).

2) Διὰ τὸν κατὰ ποσὸν αὐθιρίσμὸν τῆς συντάξεως γῆρατος ισχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 7 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

G'. Σύνταξις γῆρατος, δρφαγῶν καὶ γονέων.

"Αρθρον 35.

1) Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἡ τῆς σ. ταξιδιούχου ἡ ἡσφαλισμένης ἡ ἡσφαλισμένης, ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40 παρ. 1, δικαιούσται συντάξεως κατὰ τὰς ἐπομένας παραγράφους :

α) Ἡ γῆρα ἡ ὁ ἀπόρος καὶ ἀνάπτηρος γῆρας, οὗ ἡ συντήρησις ἐδάρυνε κυρίως τὴν θανάτουν

β) Τὰ νόμιμα τέκνα, τὰ νομιμοποιηθέντα καὶ νιοθετηθέντα, ὃν ἡ νιοθεσία ἔλαβε χώραν ἐν τούλαχιστον ἕτος περὶ τοῦ θανάτου ἡ τῆς χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὸν θετὸν πατέρα καὶ τὰ ὄποια δὲν λαμβάνουσιν ὑπωασθήποτε σύνταξιν ἐκ τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐπὶ θανάτου ἡσφαλισμένης ἡ συντάξιούχου καὶ τὰ νόθια αὐτῆς τέκνα.

γ) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἡ τοῦ συντάξιούχου (τῆς ἡσφαλισμένης ἡ τῆς συντάξιούχου) δρφανοὶ πατρός καὶ μητρὸς ἔγγροι καὶ προγονοί, ἐφ' ὅσον πάντες οὖτοι συνεβίουν μετὰ τοῦ θανάτου (τῆς θανούσης) καὶ συνετηροῦντο κυρίως ὑπὸ αὐτοῦ (αὐτῆς), καὶ

δ) Οἱ γονεῖς, ἐὰν συνεβίουν μετὰ τοῦ θανάτου (τῆς θανούσης) καὶ ἡ συντήρησίς των ἐδάρυνε κυρίως αὐτὸν (αὐτήν).

2. Ἡ γῆρα (γῆρας) δὲν δικαιούσται συντάξεως.

Α) Ἐάν ὁ θάνατος τοῦ συζύγου (τῆς συζύγου) ἐπῆλθε περὶ τῆς παρόδου τῶν ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἔκτος :

α) Ἐάν ὁ θάνατος διείλεται εἰς ἀτύχημα.

β) Ἐάν ὑφισταμένου τοῦ γάμου ἐγεννήθη ἡ διὰ τοῦ γάμου ἐνουμοποιήθη τέκνον.

γ) Ἐάν ἡ γῆρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τελῆ εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης. καὶ

β) Ἐάν ὁ θανὼν (ἡ θανούσα) ἐλάμβανε κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου σύνταξιν ἀναπτηρίας ἡ γῆρατος, δὲ δὲ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου 24 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

3) Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως, εἰς ἥν δικαιούσται ἡ γῆρα (γῆρας) ἵσοιται πρὸς τὰ τεσσαράκοντα ἐκατοστά τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανάτου (θανούσης), τῆς συντάξεως δημιαὶ ἦτις ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν (αὐτήν). ἡ εἰς ἥν θα ἐδικαιούστο οὖτος (αὐτή), ἐὰν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου καθίστατο ἀνάπτηρος.

4) Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως ἐκάστου τέκνου ἴσοιται πρὸς τὰ εἰκοσιν ἐκατοστά τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτησίας συντάξεως τοῦ θανάτου (θανούσης).

Προκειμένου περὶ τέκνου δρφαγοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γενέων ἡ κατὰ τὸ πρετηγούμενον ἐδάρυσιν σύνταξις αὐτοῦ διπλασιάζεται.

Τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῆς γῆρας (γῆρας) καὶ τῶν τέκνων δὲν δίγαται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) καὶ μὴ ὑπαρχεύσῃς γῆρας (γῆρας) δικαιουμένης συντάξεως τὰ ἐξήκουντα ἐκατοστά τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ.

Ἐάν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων ὑπερβαίνῃ, τὰ δρια τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἡ σύνταξις ἐκάστου δικαιουμένου μειοῦται ἀναλόγως.

5) Οἱ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 ἔγγονοι, προγονοὶ καὶ γονεῖς δικαιούνται συντάξεως. ἐὰν δὲν ὑφίσταται γῆρας (γῆρας) ἡ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως, ἡ ἐὰν ὑφίσταμένων τοιούτων, διὰ τῆς ἴκανοποιήσεως τῶν εἰς σύνταξιν δικαιωμάτων αὐτῶν δὲν ἐξηγήσθη τὸ δριαφόρον ἐδαφίου 3 τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6) Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἐκάστου ἐγγόνου, προγονοῦ ἡ γονέως ἵσοιται πρὸς τὰ εἴκοσιν ἐκατοστά τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης), χωρὶς δῆμας τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ἐγγόνων, προγονῶν καὶ γονέων νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης), ἐγ δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου, τὸ ποσὸν τὸ ἀπομένον ἐκ τῆς ἐν λόγῳ συντάξεως μετὰ τὴν ἴκανοποιήσην τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιωμάτος τῆς γῆρας (γῆρας) ἡ τῶν τέκνων.

Αἱ διατάξεις τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

7) Ἐάν πρόσωπον, ἐκ τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθροι δικαιουμένων συντάξεως τελῆ εἰς αὐτὰς στασιν ἀπολύτου ἀναπτηρίας, τὸ κατὰ τὸν ἀνωτέρω δρισμὸν ἐξευρισκόμενον ποσὸν τῆς ἐτησίας αὐτοῦ συντάξεως ἐπαυξάνεται κατὰ τὸ ήμισυ, χωρὶς ἡ τοιαύτη ἐπαυξήσης γὰ τοιούτης δρισμούς ποσού τὰ δικαιωμάτων τῶν λοιπῶν δικαιουμένων συντάξεως προσώπων.

8) Πρόσωπα, ἐκ τῶν κατὰ τὸ παρόν ἄρθρον δικαιουμένων συντάξεως, στεροῦνται παντὸς ἐπ' αὐτῆς δικαιωμάτος, ἐάν δι' ἀποφάσεως ποιικοῦ δικαιοστηρίου θίσελον καταδικασθῆ διὰ πρᾶξιν, ἀποτέλεσμα τῆς διποίας ὑπῆρξεν δὲ θάνατος τοῦ ἡσφαλισμένου ἡ τοῦ συντάξιούχου (τῆς γῆρας γῆρας) ἐν ταξιδιούχου.

Δ. Ἐφ' ἀπαξ ἀποζημίωσις.

"Αρθρον 36.

Εἰς περίπτωσιν ἐναπηρίας ἡ θανότου ἡσφαλισμένου (ἡ ἡσφαλισμένης) ὁ ἀνάπτηρος ἡ τὰ ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ δρισμὸν πρόσωπα ἐφ' ὅσον δὲν δικαιούσται συντάξεως, πληροῦνται δῆμας αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40 παρ. 2, χορηγεῖται αὐτοῖς ἐφ' ἀπαξ ἀποζημίωσις.

2) Ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσφαλισμένης (ἡσφαλισμένου) ἔχουσα δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἐφ' ἀπαξ ἀποζημίωσεως :

α) Ἡ γῆρα (γῆρας).

β) Ἑλλείψει γῆρας (γῆρας) δικαιουμένης, τὰ τέκνα.

γ) Ἑλλείψει καὶ τέκνων δικαιουμένων, οἱ ἔγγονοι καὶ προγονοί, καὶ

δ) Ἑλλείψει καὶ ἐγγόνων ἡ προγονῶν δικαιουμένων, οἱ γονεῖς.

3) Πάντα τ' ἀγωτέρω πρόσωπα ἔχουσι δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἐφ' ἀπαξ ἀποζημίωσεως, εἰς περίπτωσιν καθ' ἥν θὰ ἐδικαιούστο τοῦ παρόντος 40 παρ. 1.

4) Τὸν ὑπάρχοντα πλείσιν δικαιουμένων πρέσωπα, ἡ ἐφ' ἀπαξ ἀποζημίωσις κατανέμεται μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἴσομοιρίαν.

5) Τὸ ποσὸν τῆς ἐφ' ἀπαξ ἀποζημίωσεως ἴσομένται πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίας συντάξεως, ἡτοις θὰ ἐνεγγωρίζεται ὑπὲρ τοῦ

ήσφαλισμένου, έάν ούτος, μετά πραγματοποίησιν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 40 παρ. 1 ἐλαχίστου ἀριθμοῦ ἥμερῶν ἔργασίας, συμπληρουμένων διὰ τῶν ἐλλειπουσῶν τοιούτων εἰς τὴν μισθολογικὴν αλάσιν. εἰς τὴν ἀνῆμα κατὰ τὴν τελέυταίν τηνέργειαν ἔργασίας, ἥθελε καταστῆ ἀνάπτηρος.

E. Ἐναρξις καὶ λῆξις δικαιώματος συνάδεσεως.

Ἀρθρον 37.

1) Τὸ εἰς σύνταξιν ἀναπτηρίας ἡ γήρατος δικαιώματος ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἑκείνου, καθ' ὃν ἕπειθαί θητη παρὰ τοῦ πληροῦντος τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40 παρ. 1 ἡσφαλισμένου αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως καὶ λήγει, ἅμα ὡς ἐκλείψωσιν αἱ ἐν ἄρθροις 33 καὶ 34 προϋποθέσεις ἡ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ συντάξιούχου.

2) Ἐν περιπτώσει ἀναπτηρίας ὀφειλομένης εἰς ἀσθενειαν ἡ ἀτύχημα τὸ εἰς σύνταξιν δικαιώματος ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἥμέρας, καθ' ἣν ἔπαιπτε τὸ ἐπὶ τοῦ παραβολαῖς ἀσθενείας δικαιώματος.

3) Τὸ δικαιώματος τῆς χήρας (χήρου) εἰς σύνταξιν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου (τῆς συζύγου) καὶ λήγει διὰ τὴν τελέσεως νέου γάμου παρὰ τὴν χήρας ἡ χήρευ ἡ διὰ τοῦ θανάτου αὐτῶν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τελέσεως νέου γάμου παρὰ τὴν χήρας χορηγεῖται: εἰς αὐτὴν ἐφ' ἀπαξιθηματικήν τοῦ πρὸς δύο ἐτησίας συντάξεις αὐτῆς. Διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐν λόγῳ βιοθημάτος ἀποσθέννυται διὰ τὴν χήραν οἰστήσης ἀξίωσις σχετιζομένη μὲ τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ἀποειώσαντος συζύγου.

4) Τὸ εἰς σύνταξιν δικαιώματος τῶν τέκνων, ἐγγόνων καὶ προγονῶν, ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τοῦ θανάτου τοῦ γονέως ἡ πάπκου, ἡ ἐπὶ τέκνου κυριοφορουμένου κατὰ τὴν ἥμέραν τοῦ θανάτου ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, λήγει δ' ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας ἡ καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ δρίου τούτου.

α') διὰ τῆς συνάψιεως γάμου, β') διὰ τῆς ἀναλήψεως συστηματικῆς βιοποριστικῆς ἔργασίας ἀποφερούσης ποσδὴν τούλαχιστον τετραπλάσιον τοῦ ποσδὸν τῆς συντάξεως καὶ γ') διὰ τοῦ θανάτου τοῦ δικαιούχου.

Τὸ ἀνωτέρῳ δρίον ἡλικίας:

α') Δὲν ἴσχει: προκειμένου περὶ τέκνου, ἐγγόνου ἡ προγονοῦ ἀνικάνου, λόγῳ παθήσεως, διὰ πᾶσαν βιοποριστικὴν ἔργασίαν καὶ

β') Παρατείνεται μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐφ' ὃσον τὰ ἀνωτέρῳ πρόσωπα συνεχίζουσι: τὴν μόρφωσιν αὐτῶν εἰς σχολὰς γενικῆς ἡ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἀσκοῦσι βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα.

5) Τὸ δικαιώματος τοῦ γονέως εἰς σύνταξιν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἡ συντάξιούχου ὁποίου (θυγατρὸς) καὶ λήγει διὰ τοῦ θανάτου τοῦ δικαιούχου.

ΣΤ'. Ἰδιαιτέρα πρόνοια ὑπὲρ τῶν συντάξιούχων.

Ἀρθρον 38.

1) Τὸ "Ιδρυμα" δύναται γὰρ παρέχῃ εἰς τὸ δικαιώματος συντάξιούχου περιθαλψιν, εἴτε εἰς καταστήματα περιθαλψιες ἀναπτήρων ἡ γερόντων, εἴτε εἰς ὁροφονοτροφεῖα ἡ ἔτερα εὐηγγῆ ιδρύματα:

α') Ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἀναλόγως ἡ τῶν ἰδίων ἡ τοῦ ἐπιτρόπου ἡ κατεύθυνσις ἡ ἀντιλήπτηρος αὐτῶν, καὶ

β') Κατ' αἰτήσιν τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου διαμονῆς τῶν συντάξιούχων, ἐφ' ὃσον πρόκειται περὶ τοξικομάνῶν ἡ μεθυσκομένων καθ' ἔξιν ἡ περὶ πασχόντων ἐξ ἐπικινδύνων φυχικῶν ἡ λοιμωδῶν παθήσεων.

2) Ἡ σύνταξις τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρῳ περιθαλπομένων ἡ θεραπευομένων συντάξιούχων μειοῦται εἰς τὸ τέταρτον μὲν,

έὰν οὗτοι δὲν βαρύνωνται διὰ τῆς συντηρήσεως οἰκογενείας, εἰς τὸ τρίτον δὲ ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει.

3) Ἐὰν πταίσματι τοῦ συνταξιούχου ἡ τοῦ ἐπιτρόπου ἡ τοῦ καθημένος ἡ τοῦ ἀντιλήπτορος αὐτοῦ ἐὰν καθέσταται δυνατὴ ἡ χορήγησις ἡ ἡ συνέχισις τῆς περιθαλψιεως καὶ ἐξ τῆς θανάτου πιθανῶς ἡ ἀναπτηρία, δύναται τὸ "Ιδρυμα" νὰ στερήσῃ σύντονο τοῦ δρίου ἡ μέρους τῆς συντάξεως του ἐπὶ χρόνον οὐχὶ μακρότερον τοῦ ἔτους.

4) Διὰ κανονισμοῦ θέλουσιν ὅρισθη τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III'.

Προϋποθέσεις χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ιδρύματος τῶν παροχῶν.

Παροχὴ ἀσθενείας.

Ἀρθρον 39.

1) Παροχαὶ περὶ δύο τὰ ἄρθρα 26, 27, 28, 29, 30 καὶ 31 χορηγοῦνται, εἰς μὲν τὸν ἡσφαλισμένον ἡ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, ἐφ' ὃσον οὗτος ἐντὸς τὸ πολὺ 12 μηνῶν πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἀσθενείας ἐπραγματοποίησεν - 50 τούλαχιστον τὴν ἥμέρας ἔργασίας, εἰς δὲ τὸν συντάξιούχον ἡ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, ἐφ' ὃσον οὗτος λαμβάνει σύνταξιν παρὰ τοῦ ιδρύματος.

Αἱ παροχαὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 26 χορηγοῦνται καὶ εἰς τὴν χήραν ἡσφαλισμένου, ἐάν' οὗτος μὲν ἐντὸς διῆκτο πολὺ μηνῶν πρὸ τοῦ θανάτου του ἐπραγματοποίησεν εἰκοσι τούλαχιστον ἥμέρας ἔργασίας, δὲ τοκετὸς ηθελεν ἐπέλθει ἐντὸς τριακοσίων τὸ πολὺ ἥμερῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου.

Παροχαὶ ἀναπτηρίας γήρατος καὶ θανάτου.

Ἀρθρον 40.

1) Οὐδὲν δικαιώματος ἐπὶ τῶν παροχῶν, περὶ δύο τὰ ἄρθρα 33, 34 καὶ 35, ἀγαγνωρίζεται, ἐφ' ὃσον ὁ ἡσφαλισμένος (ἡσφαλισμένη) δέν ἐπραγματοποίησεν ἐπτακοσίας πεντήκοντα τούλαχιστον τὴν ἥμέρας ἔργασίας, ἐκ τῶν δύοιν τριακοσίας τούλαχιστον ἐντὸς τεσσάρων τὸ πολὺ ἐτῶν πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπτηρίας ἡ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἐν ἄρθρῳ 34 ὁριζομένου δρίου ἡλικίας ἡ τοῦ θανάτου του, ἐκτὸς δὲν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐλάμβανε σύνταξιν, δὲ μειοῦται ἀναλόγως ἡ ἀποιτούμενος ἀριθμὸς τῶν τριακοσίων ἥμερῶν.

2) Τὸ δικαιώματος ἐπὶ τῆς παροχῆς τοῦ ἄρθρου 36 ἀγαγνωρίζεται, ἐφ' ὃσον ὁ ἡσφαλισμένος (ἡσφαλισμένη) ἐπραγματοποίησεν δλιγωτέρας τῶν ἐπτακοσίων πεντήκοντα καὶ περισσετέρας τῶν τριακοσίων ἥμέρας ἔργασίας, ἐξ δύο τούλαχιστον διακοσίας ἐντὸς τὸ πολὺ τριετίας πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπτηρίας ἡ τοῦ θανάτου του.

Τὸ δικαιώματος ἐπὶ τῆς παροχῆς τοῦ ἄρθρου 36 ἀγαγνωρίζεται, νέας ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν δύναται νέας καταστήματα περὶ εἰς σύνταξιν, ἐφ' ὃσον ὁ ἡσφαλισμένος πραγματοποίησῃ ἐκ νέου τὸν ἡ προηγούμενη παραγράφῳ δρίζομενον ἀριθμὸν ἥμερῶν ἔργασίας. Εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς συντάξεως ὑπολογίζονται διὰ τὴν προσάρισην ὡτηῆς καὶ αἱ ἥμέραι ἔργασίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δύοιν ἐχορηγήθη ἡ ἐφ' ἀπαξιθηματικήν ποσδὴν ἀποφερούσης.

Εἰδικαὶ προϋποθέσεις διὰ θύματα ἀτυχημάτων.

Ἀρθρον 41.

1) Διὰ τὴν χερήγησιν τῶν παροχῶν τῆς ἡσφαλισεως ἀ-

σθενείας ή συγτάξεων δὲν ἀπαιτεῖται ή πλήρωσις τῶν προ-
ύποθέσεων τῶν ἀρθρών 39 καὶ 40, ἐὰν ὁ ἡσφαλισμένος κατα-
στῇ ἀνίκανος πρὸς ἔργασίαν συνεπείᾳ:

α) ἀτυχήματος ἐκ β αἰσου συμβάντος, ἐπειδόντος κατὰ τὴν
ἐκτέλεσιν τῆς ἔργασίας, ή ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς καὶ β) ἐξ ἐπαγ-
γελματικῆς νόσου.

2) Ἐὰν τὸ ἀτύχημα δὲν ἐπῆλθε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς
ἔργασίας ή ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς αἱ παροχαὶ τῆς ἡσφαλίσεως
ἀσθενείας χορηγούνται: εἰς τὸν ἡσφαλισμένον, ἀγεύ τῆς πλη-
ρωσεως τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἀρθροῦ 39, αἱ θὲ παροχαὶ τῶν
ἀρθρών 33 καὶ 35, ἐφ' ὅσον ὁ παθὼν πληροὶ τὰς προϋποθέσεις
τῆς παραγγελίας 2 τοῦ ἀρθροῦ 40. Αἱ τυχὸν ὑπολειπόνται:
μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 750 ἡμέρας ἔργασίας, λογίζονται, ὡς
πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν, εἰς τὴν
ἀγῆκεν ὁ ἡσφαλισμένος κατὰ τὴν τελευταίναν ἡμέραν τῆς ἔρ-
γασίας.

3) Ως ἐπαγγελματικὴ νόσος χορηγούνται: ή ἐξ ὀξείας
ἢ χρονίας δηλητηριάσεως ή ἀσθενείας περιλαμβανομένης εἰς
τὴν κατωτέρω πίνακα A. προσδοτὴ τοῦ ἡσφαλισμένου, ἐὰν
οὗτος ἐντὸς τῆς ποσογραμμένης τῆς ἐπελέσεως τῆς δηλη-
τηριάσεως η ἀσθενείας διετίας ἐπραγματοποίησε ἡμέρας ἔργα-
σίας, ὃν ὁ ἀριθμὸς δρισθήσεται διὰ κανονισμοῦ, εἰς ἐπιχείρη-
σιν, περιλαμβανομένην ἐν τῷ κατωτέρῳ πίνακι B. γνῶνται
τοσογραμματικὴν εἰς τὴν προσδαλοῦσαν αὐτὸν δηλητηρίαν η
ἀσθενείαν.

ΠΙΝΑΞ Α

Ἄσθενειαις καὶ δηλητηριώδεις οὔσιαις:

α) Δηλητηρίας διὰ μολύδου τῶν κραυγάτων καὶ συνθέ-
των αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀμέσων συνεπειῶν τῆς δηλητηριάσεως
ταύτης.

β) Δηλητηρίας δι' ὑδραργύρου τῶν ἀμαλγαμάτων καὶ
τῶν συνθέτων αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀμέσων συνεπειῶν τῆς δηλη-
τηριάσεως ταύτης.

γ) Μόλυνσις ἐξ ἄνθρακος.

ΠΙΝΑΞ Β'.

Ἐπιχειρήσεις.

α) Κατεργασίαι μεταλλευμάτων ἐμπεριεχόντων μόλυδον,
συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς μολυδόνυχου τέφρας τῶν ἔργο-
στασίων φευδαργύρου. Τῇδες παλαιοῦ φευδαργύρου καὶ μολύ-
δου εἰς ἀκατεργάστους δύγκους. Κατασκευὴ ἀντικειμένων ἐν
χυτοῦ μολύδου η μολύδηνων μιγμάτων. Πόλυγραφοι καὶ βιο-
μηχανίαι. Κατεργασίαι τῶν συνθέτων τοῦ μολύδου, κατασκευὴ
καὶ ἐπ σκευὴ ἡλεκτρικῶν συστάσεων. Παρασκευὴ καὶ χρῆ-
σις ἐνεργαλαμάτων περιεχόντων μόλυδον. Στίλβωσις διὰ
ρινισμάτων μολύδου η διὰ στιλβούνεως μολυδόνυχου. Ἐρ-
γασίαι χρωματισμοῦ περιλαμβάνουσαι τὴν προπαρασκευὴν η
τὴν κατεργασίαν ἐπιχειρήσιμάτων μαστίχης (στόκου) η βαφῶν
περιεχούσων χρωστικὰς οὐσίας μολύδου.

β) Κατεργασίαι μεταλλευμάτων ὑδραργύρου, κατασκευὴ
μετρικῶν καὶ ἔργαστηριακῶν ὁργάνων. Παρασκευὴ πρώτων
ὑλῶν, διὰ τὴν πιλεπούσαν. Ἐπιχειρήσεις διὰ πυρός. Χρῆσις
ὑδραργυρικῶν ἀντλιῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἡλεκτρικῶν λαμ-
πτήρων λευκοπυρακτώσεως. Κατασκευὴ ἐμπυρευμάτων (κα-
ψλίων) διὰ κροτούντων ὑδραργύρου.

γ) Κατεργασίαι ζωικῶν ὑπολειμμάτων. Φόρτωσις καὶ ἐκφόρ-
τωσις, μεταφορὰ ἐμπορευμάτων.

Διὰ κανονισμῶν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ο κύκλος τῶν εἰς

τὸν πίνακα A'. ἀναφερομένων παθήσεων η νὰ προστεθῶσι
καὶ ἔτεραι δηλητηριάσεις η ἀσθενεία, δριζομένων ἀμα ἐν τῷ
ἄνωτέρῳ πίνακι B'. καὶ τῶν πρὸς αὐτὰς ἀντιστοιχουσῶν ἔρ-
γασιῶν η ἐπιχειρήσεων.

4) Διὰ κανονισμοῦ δρισθήσεται ο τρόπος καὶ η διαδικασία
τῆς βεβαιώσεως ἀτυχημάτων ἐν γένει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV

Κοιναὶ διατάξεις

Καταδίλη τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν.

"Αρθρον 42.

1) Αἱ συντάξεις καταβάλλονται εἰς μηνιαίας ἵσας δόσεις
καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνός. Προκειμένου περὶ συντάξει-
ούχων διαμενόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, αἱ συντάξεις δύνανται
νὰ καταβάλλονται καὶ κατὰ διαστήματα μακρότερα, ἀλλ'
εἰς τὸ τέλος τούτων κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ δριζομένα.

Δύναται νὰ προεξοφληται τῇ αἰτήσει ιτοῦ δικαιούχου
εἴ το πολὺ μηνιαῖαι δόσεις τῶν ἐτησίων συντάξεων, ἐπὶ μη-
νιαίων τόκων καὶ ἀσφαλίστρων 10).

Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ εἰς χρῆμα παροχαὶ τῆς ἡσφαλίσεως
καταβάλλονται εἰς τοὺς δικαιούχους κατὰ τρόπον καὶ εἰς
χρόνον δρισθησόμενον διά κανονισμοῦ.

2) Εάν τὸ δικαιώματα εἰς σύνταξιν λήσῃ πρὸ τῆς παρόδου
τοῦ μηνὸς, δι' ὃν κατεβλήθη η σχετικὴ δόσις, οὐδὲν μέρος τοῦ
ποσοῦ τῆς ληφθείσης δόσεως ἀποδίδεται εἰς τὸ Ἰδρυμα. Ἐν
τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ δικαιώματα εἰς παροχάς τῶν τυχὸν με-
τέπειτα δικαιουμένων προσώπων ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης
τῆς λήσεως τοῦ μηνὸς.

3) Τὰ κατὰ μῆνα ποσὰ τῶν συντάξεων στρογγυλεύονται
εἰς ἀκεραίας δραχμάς, τῶν κλασμάτων τῆς δραχμῆς τῶν
μὲν κάτω τῶν 50 λεπτῶν παραλειπομένων, τῶν δ' ἀνω τῶν
50 λεπτῶν, λογίζομένων ὡς ἀκεραίων δραχμῶν.

4) Κακῶς χορηγηθεῖσαι εἰς χρῆμα παροχαὶ καταλογί-
ζονται εἰς βάρος τῶν ἐντειλαμένων αὐτὰς δριζόνων τῆς ἡ-
σφαλίσεως, ἐκτὸς ἐὰν δὲν διαπιστοῦται ἀμέλεια αὐτῶν, ἔστω
καὶ ἐλαχρὸ. η οἱ λαδόντες ταῦτα ἀπέκρυψαν ούσιάδη
περιστατικὴ η ἐπεκαλέσθησαν τοιαῦτα ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ἀνα-
ληθοῦς αὐτῶν, δότε αἱ χορηγηθεῖσαι παροχαὶ καταλογίζο-
ται εἰς βάρος τούτων.

Αἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω χορηγηθεῖσαι παροχαὶ ἀποδίδονται
εἰς τὸ Ἰδρυμα ἐντόκως πρὸς 60).

5) Οσάκις πρόκειται περὶ δικαιούχου ἀνηλίκου, μὴ ἐκπρο-
σωπουμένου νομίμως, οἱ Εἰρηνοδίκης τῆς διαμονῆς τοῦ θιορί-
ζει προσωρινὸν ἐπίτροπον, εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσει συγγενοῦς τοῦ
ἀνηλίκου, εἴτε τοῦ ἰδρύματος, δικαιούμενον γὰρ εἰσπράττῃ καὶ
διαθέτῃ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνηλίκου τὰς παρὰ τοῦ ἰδρύμα-
τος χορηγουμένας εἰς αὐτὸν παροχάς. Τὸ λειτούργημα τοῦ
προσωρινοῦ ἐπιτρόπου διαφέρει μέχρι λήσεως τῆς ἐπιτροπείας
η τοῦ διορισμοῦ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἐπιτρόπου, πρὸς
τὸν δόπον διφείλει, γὰρ λογοδοτηθήσῃ.

6) Οσάκις πρόκειται περὶ δικαιούχου νοσοῦντος ἐκ τινος
τῶν ἐν ἀρθρῷ 115 τοῦ νόμου ΧΠΘ' «περὶ ἀνηλίκου ἐπιτρο-
πείας κλπ.» ἀναφερομένων νόσων, ἐφ' ὅσον δὲν ὅπαρχει διαρι-
σμένος ἐπίτροπος καὶ παρεπίτροπος αὐτοῦ, οἱ Εἰρηνοδίκης τοῦ
τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ, διορίζει προσωρινὸν διαχειριστὴν υὲ
τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 120 τοῦ ἀνωτέρω νόμου δικαιώματα. Διὰ τὸν
διορισμὸν διαγειριστοῦ οἱ Εἰρηνοδίκης κρίνει ἐν τῶν ἐνότων,
πάντας διμάς ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ πιστοποιητικοῦ ἴστροῦ περὶ τῆς
καταστάσεως τοῦ νοσοῦντος.

7) Καθυστερούμεναις ἀσφαλ. παροχαὶ ἀποθυγήσκοντος δικαιώμαχου δύνανται νὰ καταβληθῶσιν κατὰ σειρὰν ὑπὸ τοῦ ἰδρύματος εἰς τὴν ἡ τὸν σύζυγον, τὰ τέκνα τῇ γονεῖς τοῦ θανόντος, ἃνευ εὐθύνης τοῦ ἰδρύματος ἔναντι τινάχων συνδικαιούχων δυναμένων νὰ στραφῶσι κατὰ τοῦ λαθόντος.

Ἐξόφλησις καὶ εἰδικὴ προστασία παροχῶν
"Αρθρον 43.

1) Ἡ ἐξόφλησις τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου, οὐδὲ εἰς πληρωμὴν οἰουδήποτε φόρου.

2) Πᾶσαι αἱ πρᾶξεις δικαιοτικαὶ, διοικητικαὶ καὶ ἐξωδικοὶ πρὸς ἀναγνώρισιν, δικαιοτικὴν ἐπιδιωξιν ἢ πραγματοποίησιν τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν ἀπαλλάσσονται πανδὸς τέλους, τῶν διὰ πληρεξόδους ικανοποίησιν, δικαιοτικὴν διατροφῆς συζύγου, κατίστασιν ἢ ἀνόντων.

3) Ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰ ἐν ζωῇ, ἡ κατάσχεσις ἢ ἡ ἐκχώρισις τῶν παροχῶν τῶν χορηγουμένων παρὰ τοῦ ἰδρύματος. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις ἢ ἐκχώρησις μέχρι τῶν δύο πέμπτων τοῦ ποσοῦ τῶν συντάξεων λόγῳ διατροφῆς συζύγου, κατίστασιν ἢ ἀνόντων.

4) Συμψηφισμὸς κατὰ δύσεις μὲ τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον χορηγουμένας παροχὰς ἐπιτρέπεται μόνον πρὸς ἀπόσθεσιν οἰασθῆποτε ὄφειλῆς τῶν δικαιούχων πρὸς τὸ ἰδρύμα.

Ο διὰ τὸν ἀνωτέρῳ λόγον συμψηφισμὸς ἐνεργεῖται ἀπ' εἴδειας παρὰ τοῦ ἰδρύματος.

5) Ἔάν ὁ δικαιούχος οἰασθῆποτε ἐκ τῶν παροχῶν εἰς χρῆμα δηλωσῃ ἄγνοιαν γραμμάτων, ἢ πρὸς αὐτὸν καταβολὴ ἐνεργεῖται ἐκεῖνωρας ἐπὶ ὑπογραφῇ ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως παρὰ δύο ἀξιεπίστων, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν πληρωμήν, μαρτύρων, προτεινομένων παρὰ τοῦ δικαιούχου καὶ τῇ ἐπιθέσει τοῦ δικτύλικου του ἀποιυπόματος.

Αναστολὴ καταβολῆς συντάξεων.

"Αρθρον 44.

Ἡ καταβολὴ τῶν παρὰ τοῦ ἰδρύματος χορηγουμένων συντάξεων πάσης φύσεως ἀναστέλλεται :

α) Ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούχος ἐκτίει ποιητὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μαρκοτέρων τῶν ἐξ μηνῶν. Ἐάν δημως ὑπάρχωσι πρόσωπα, ἀτινα εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ συνταξιούχου, θὰ ἐδικαιοῦντο συντάξεως, δύναται νὰ καταβάλληται εἰς τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα τὸ ποσὸν συντάξεως, διπερ εἰς τὴν ἐν λόγῳ περίπτωσιν ὅτι ἀπενέμετο αὐτοῖς, καὶ

β) Ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος, ἀνευ ἐγκρίσεως τοῦ ἰδρύματος, παρακενῇ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πλέον τῶν ἐξ μηνῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταῦτῃ ἐπὶ τῇ αἵτησι τοῦ συνταξιούχου καὶ κατόπιν ἵστρικῆς γνωματεύσεως περὶ τῆς καλῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας του, δύναται νὰ χορηγήθῃ αὐτῷ ἐφ' ἀπαξιῶταις φυσικῆς, ἵση πρὸς τε τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτησίας αὐτοῦ συντάξεως, ἐπὶ διατηκῆς ἀποσθέσει τοῦ ἐπ' αὐτῆς δικαιούματὸς του καὶ πάσης δικαιώσεως οἰουδήποτε ἐπὶ οἰασθῆταις παροχῆς τῆς ἀσφαλίσεως.

Συρροὴ παροχῶν καὶ ἀποζημιώσεων.

"Αρθρον 45.

1) Ἔάν πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν χορήγησιν εἰς τὸ αὐτὸν πρόσωπον πλείστων παροχῶν εἰς χρῆμα, χορηγοῦνται πᾶσαι ἔνευ περιοւσιμού τινος.

2) Ἔάν διὰ δικαιοτικῆς ἀποφάσεως βεβαιύεται, ὅτι τὸ ἀτύχημα ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς ἔργεται εἰς δόλον τοῦ ἐργοδότου ἢ τοῦ ὑπὸ αὐτοῦ προστη-

θέντος προσώπου, ὁ ἐργοδότης ὑποχρεούεται. Ὁπως καταβάλῃ:

α) Εἰς τὸ ἰδρύμα πασῶν τὴν διαπάνην τούτου, προκληθεῖσαν ἐκ τῆς λόγῳ τοῦ ἀτυχήματος χορηγήσεως παροχῶν καὶ

β) Εἰς τὸν παθόντα ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου εἰς τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 35 δικαιούμενα πρόσωπα τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὸ Ἀστικὸν δίκαιον ἀνηκούσης αὐτοῖς ἀποζημιώσεως καὶ τοῦ διλικοῦ ποσοῦ τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον χορηγητέων αὐτοῖς παροχῶν.

3) Διὰ κανονισμοῦ ὁρίσθησανται ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τῆς προηγουμένης παραγράφου διαπανῶν.

Παραγραφὴ

"Αρθρον 46.

1) Πᾶσαι αἱ εἰς χρῆμα παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας παραγράφονται μετὰ 6 μῆνας, ἀφ' ἣς κατέστησαν ἀπαιτηταί.

2) Τὸ δικαιώμα εἰς σύνταξιν ἢ εἰς ἐφ' ἀπαξιῶταιν παραγράφονται μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γενέσεως του.

Οὐδέποτε χορηγοῦνται συντάξεις ἀναδρομικῶς διὰ χρόνου μικρότερον τῶν 12 μηνῶν.

3) Ἀπαιτηταὶ συντάξεις, μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν κατέστησαν ἀπαιτηταί, παραγράφονται.

4) Τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ προηγαμένου ἀρθρου δικαιώματα τοῦ ἰδρύματος τοῦ θανόντος, ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τούτου παραγράφονται μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς βεβαιούσης τὴν εὐθύνην ἀποφάσεως.

Αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

5. Πᾶσα ἄλλη οἰασθῆποτε κατὰ τοῦ ἰδρύματος ἀπαίτησις παραγράφεται μετὰ πενταετίαν.

Προληπτικὴ δρᾶσις.

"Αρθρον 47.

1) Τὸ ἰδρύμα δύναται νὰ λαμβάνῃ πᾶν μέτρον, γενικῆς ἢ εἰδικῆς φύσεως, συντελοῦν εἰς τὴν πρόληψιν ἀσθενειῶν καὶ ιδίᾳ τῶν κοινωνικῶν τοιωτῶν (φυματιώσεως, καρκίνου, ἀφορμῶν, ἀλκοολισμοῦ κλπ.) ὥς καὶ τῆς ἀναπηρίας καὶ νὰ ἐνισχύῃ προσπαθείας τοῦ Κράτους, τῶν Δήμων ἢ Ὀργανισμῶν, ὁργανώσεων ἢ ἰδρυμάτων τεινούσας εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου ὑγειεινῆς καὶ ἰδιαίτερως τῶν ἡσφαλισμάτων, τῶν συντάξεων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν.

2) Τὸ ἰδρύμα δύναται νὰ ἐνισχύῃ τὴν δρᾶσιν τοῦ σώματος Ἐπιμερώσεως Ἐργασίας, πρὸς διαφύλαξιν τῆς ὑγείας καὶ σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν ἡσφαλισμάτων κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ διοισθέμενα.

3) Ἰγα ἡ προληπτικὴ δρᾶσις του καταστῇ πλέον ἀποτελεσματική, τὸ ἰδρύμα δύναται νὰ δργκνωμῃ, ἐν συνεννοήσῃ μετὰ τοῦ ἀρχοδίου Ὑπουργείου, ἐκθέσεις ὑγιεινῆς, νὰ συνιστᾷ καὶ συντηρῇ μουσεῖα τῶν ὁργάνων καὶ σκευῶν προληψεως τῶν ἀτυχημάτων καὶ καταβάλῃ συστηματικὰς προσπαθείας πρὸς ἐκλεκτεύσιν τῶν γνώσεων ὑγιεινῆς καὶ ἀγάπτυξιν τῆς προσοχῆς τῶν ἡσφαλισμάτων πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῶν ἐπαγγελματικῶν γιαδύνων. Ἡ δὲ τὸν τυποπόν τοῦτον δαπάνη δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 1/100 τῶν συνολικῶν τακτικῶν ἐσόδων τοῦ ἰδρύματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Προαιρετική ἀσφάλισις.

Πρόσθετος καὶ αὐτοτελής.

"Αρθρον 48.

1) Διὰ συμβάσεων, συναπτομένων μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς ἡσφαλισμένου ἢ ὅμιλος ἡσφαλισμένων ἢ ἐργοδοτῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ Ἰδρύματος, δύναται τοῦτο, ἐπὶ τῇ κατάβελῃ εἴτε παρὰ τῶν πραγμάτων, εἴτε παρὰ τῶν ἐργοδοτῶν, ἢ παρ' ἀμφοτέρων, κατασκευαστῶν, νὰ ἀναδέχηται τὴν χορήγησιν εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους:

α') Τῶν περὶ ὅν τὰ ἔρθρα 33, 34, 35 καὶ 36 παροχῶν ἢ τινῶν ἐκ τούτων, εἴτε ἡδεῖται συμβάσεων κατὰ ποσὸν, εἴτε ὑπὲρ κώνιλος δικαιούμενων προσώπων εὑρυτέρους τοῦ διὰ τῶν ἔρθρων 35 καὶ 37 παραγρ. 4 διαιρετικούμενων, εἴτε ὑπὸ προϋποθέσεΐς εὐνοικωτέρως τῶν ἐν ἔρθρων 40 καθοριζούμενων, καὶ

β') Ὡρισμένους κεφαλολίσους.

Κανονισμὸς θέλει δρίσει τὰ καταβλητέα ἀσφάλιστρα καὶ εἰδικά πάντα τὰς χορηγητέας προσθέτους παροχάς.

Δὰ τῶν ἀνωτέρω συμβάσεων δύναται νὰ δρίζηται. διὰ τὰ παρὰ τῶν ἡσφαλισμένων καταβλητέα ἀσφάλιστρα παρακρατοῦνται ἐκ τῶν μισθῶν ἀπὸ τῶν παρὰ τοῦ ἐργοδότου.

Δὰ τὴν καταβολὴν καὶ εἰσπρακτὴν τῶν παρὰ τοῦ ἐργοδότου παρακρατουμένων ἡσφαλιστρῶν καὶ τῶν παρὰ τιμήτων ὑπεσχυμένων ἴσχυουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἔρθρων 22 καὶ 23 περὶ καταβολῆς καὶ εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν.

2) Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ "Ἴδρυμα, ὅπως διὰ συμβάσεων κατατίκειται μετὰ προσώπων ἢ ἀναφερομένων εἰς τὸ ἔρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου ἀναλαμβάνῃ τὴν χορήγησιν αὐτοῖς παροχῶν ἔναντι ἀσφαλιστρῶν.

Οἱ γενικοὶ δροὶ, οὓς δέον νὰ διαλεχθῶσιν αἱ τοιαῦται συμβάσεις καὶ τὰ τιμολόγα τῶν καταβλητέων ἀσφαλιστρῶν ὁρισθήσονται διὰ κανονισμοῦ.

Προαιρετική συνέχισις τῆς ἀσφαλισεως.

"Αρθρον 49.

1) Πρόσωποι διατελέσαν ἡσφαλισμένον παρὰ τῷ Ἰδρύματι, ἐὰν ἐντὸς τῆς ἀμέσως πρὸ τῆς τελευτᾶς ἡμέρας ἐργασίας πενταετίας εἴχε προγματοποιήσει τούλαχιστον τετρακοσίας ἡμέρας ἐργασίας, δικαιοῦται πρὸ τῆς παρόδου ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς προγματοποιήσεως τῆς τελευτᾶς ἡμέρας ἐργασίας ὥστε συνεχίσῃ προαιρετικῶς τὴν ὑπαγωγὴν του εἰς τὴν ἀσφάλισιν (ἀσφάλισις ἀσθενείας, ἀσφάλισις ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου) παρὰ τῷ Ἰδρύματι, καταβάλλον ἀναληπτικῶς διὰ τοσὸν τῆς εἰσφορᾶς.

2) Διὰ τὴν προαιρετικήν συνέχισιν τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν διὰ διαφερόμενος δικαιοῦται νὰ κατατάξῃ ἔκατον εἴτε εἰς τὴν μ. σθολογικὴν ικλάσιν, εἰς τὴν ἀνῆκε κατὰ τὴν τελευταῖαν πραγματοποιηθεῖσαν ἡμέραν ἐργασίας, εἴτε εἰς μίσην διῆν διὰ μέσως κατωτέρων τοιούτων.

3) Οἱ προαιρετικῶς συνεχίσιν τὴν ὑπαγωγὴν του εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐξομψιούται κατὰ πάντα πρὸς τὸν ὑποχρεωτικῶς ἀσφαλισμένον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

Ἀσφάλισις ἐμπόρων καὶ ἐπαγγελματιῶν.

"Αρθρον 50.

Διὰ Δ.αταγμάτων ἐκδιδιμένων προτάσει τοῦ Υπουργοῦ Εθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλισεων, θέλουσι συσταθῆ δύο Ὁργανισμοὶ

Ἄσφαλισεως, εἰς διὰ τοὺς ἐμπόρους καὶ ἔτερος διὰ τοὺς ἐπαγγελματαῖς καὶ θετέχησας, χωρὶς γὰρ ἀποκλείεται καὶ ἡ εὐτασία ἑνὸς ἐν αἷς Ὁργανισμοῦ Ἀσφαλισεως διὰ πάντα τὰ ὄγκωτέρω πρόσωπα.

Οἱ οὖτω συσταθήσομενοι Ὁργανισμοὶ θὰ ἀποτελέσουν Νομικὰ πρέσωπα Δημοσίου Δικαίου, ἔδρεύοντες ἐν Ἀθήναις καὶ ὑποκείμενοι εἰς τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Υπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀσκούμενοι εἰς ἣν ἔκτασιν, καθ' ὃν τρόπον καὶ δι' ὃν ὄργάνων θέλουν δρίζει Διατάγματα ἐκδιδόμενα κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγματεύμενῷ ἐδαφίῳ δρίζομενο. Οἱ Ὁργανισμοὶ οὖται θὰ καλύπτουν τοὺς διὰ Διατάγματος καθορισθησούντας καὶ διηγουσι, πλὴν τῆς ἀσθενείας. Διὰ τοῦ Διατάγματος δρισθήσονται λεπτομερῶς οἱ δροὶ, ὃν οὓς θεωροῦνται πραγματικοὶ ησφαλισμένοι κύινδυνοι.

Διὰ Διατάγματων, καθ' ὃνδια πρόποδα ἐκδοθησομένων, θέλονται καθορισθῆναι διατάξεις τῶν ἐν λόγῳ Ὁργανισμῶν, διαχειρίσεις τῶν ἀσφαλιστηρίων, οἱ εἰς αὐτὰ ὑποχρεωτικῶς ἀσφαλιστηρίων, οἱ πόροι τῶν Ὁργανισμῶν καθοριζόμενοι, οἱ τρόποι τῶν Ὁργανισμῶν καθοριζόμενοι, εἰς βάρος ἀποκλειστικῶς τῶν ἀσφαλιστηρίων, αἱ χορηγήσεις παροχῶν καὶ αἱ τροϋποθέσεις ἀπονομῆς αὐτῶν, ὡς καὶ ὁ κύκλος τῶν εἰς αὐτὰ δικαιουμένων προσώπων.

Ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ Ὁργανισμῶν θὰ ισχύωσιν ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἔρθρων 23, 25, 42, 46, 68 τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ παραγγελίαι θὰ ἀπονέμονται, καὶ αἱ σχετικαὶ ἀμφισθήτησεις θὰ ἐπιλαμβάνονται κατὰ τὰ ἐν μέρει Δ' τοῦ παρόντος Νόμου δρίζομενα, μὲ τὴν διαφοράν, διτε, διόπου παρὰ τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων δρίζεται συμμετοχὴ ἡσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν, μετέγουν ἀντ' αὐτῶν ἀναλόγως ισάριθμοι: ἔμπιροι: ἢ ἐπαγγελματιαι καὶ βιοτέχναι.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

"Απονομὴ παροχῶν, αἱ ἐπίλιμεις ἀμφισθήτησεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I'.

"Απονομὴ παροχῶν.

Διαδικασία καὶ ἀρμόδια ὄργανα.

"Αρθρον 51.

1) Αἱ πάσης φύσεως παροχαὶ τῆς ἀσφαλισεως χορηγοῦνται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν δικαιουμένων παροχῶπων δι' ἀποφάσεως τῶν ὄργάνων ἀσφαλισεως, διτεία θέλει δρίζει κανονισμός. Υπὸ τῶν αὐτῶν ὄργάνων ἐνεργοῦνται αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου μειώσεις, ἀναστολαί, διακοπαὶ ἢ στερήσεις τῶν παροχῶν ἢ αἱ ἐκπτώσεις ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τούτων δικαιωμάτως, οἱ περὶ ὅν τὸ ἔρθρον 43 παραγρ. 4 συμψημοὶ ὡς καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν κατὰ τὸ ἔρθρον 45 ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργοδότου.

2) Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δικαιοῦνται νὰ ἀξιῶσι παρὰ τῶν ἀρμόδιων ὄργάνων τῆς ἀσφαλισεως τὴν ἐκδοσιν ἐγγράφων, εἰδίκειας ήτιολογημένων ἀποφάσεων, διάκονος τὰ ἐν λόγῳ ὄργανοι ἀρνοῦνται τὴν χορήγησιν τῶν αἰτουμένων παροχῶν, εἴτε ἀπολύτως, εἴτε ἐν τῇ ἐκτάσει καὶ τῇ μορφῇ, ὃν τὴν αἰτοῦνται τούτων ταῖς αἰτήσεις οἱ περὶ ἀπονομῆς τοιαύτης συντάξεως, ἐκτὸς διὰ γνωμοτεύσεως τῆς ἀρμόδιας πρωτοθέαθμίου ὑγειονομικῆς. Επιτροπῆς βεβαιούσαι, διτε εἰς τὴν τελευταίως διαπιστωθεῖσα, κατάστασιν τῆς ὑγείας του ἐπῆλθεν οὐσιώδης μεταβολή. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἢ τυχὸν ὑποβληθεῖσα αἰτησίας ἀπορρίπτεται ἀποκλεισμένου παντὸς ἐνδίκου μέσου κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως.

3) Ἐὰν ἀπορριφθῇ ἀιτησίας περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἀναπηρίας ἢ διακοπῆς ὄριστικῶς τοιαύτη σύνταξις, διὰ διαφερόμενος δὲν δύναται νὰ ποθεῖ ἀπὸ τὴν ὑποθέσην οὐσιώδης μεταβολή. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἢ τυχὸν ὑποβληθεῖσα αἰτησίας ἀπορρίπτεται ἀποκλεισμένου παντὸς μέσου κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως.

4) Κανονισμὸς θέλει δρίζει τὸν τρόπον αἰτήσεως τῶν παρο-

α) Ο τρόπος ἐπιδόσεως τῆς περὶ προσφυγῆς αἰτήσεως.

β) Αἱ ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν καθ' ὅν ἡ προσφυγὴ ἀποφάσεων προθεσμίαι πρὸς ἐνάσκησιν αὐτῆς, αἴτινες δὲν δύνανται γὰ εἶναι βραχύτεραι τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, οὐδὲ μακρότεραι τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποίησεως τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων, καὶ

γ') Τὰ εἰς τὸ "Ιδρυμα διὰ τὴν ἐγάσκησιν προσφυγῆς καταβλητέα παράδειλα, ὅν τὰ ποσὰ ὁρισθέσονται ἀναλόγως τῶν καθ' ὅν αἱ προσφυγὴ ἀποφάσεων, οὐχὶ κατώτερα τῶν δρ. 50, οὐδὲ ἀνώτερα τῶν δρ. 300.

"Αρθρον 55.

Αἴτησις ἀνατρέσεως καὶ ἀναθεωρήσεως.

1) Κατ' ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβάθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου ἐπιτρέπεται, ἐνός τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποίησεως τῆς, αἴτησις ἀνατρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ ψευδῆ ἔμρησίαν ἢ ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἢ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιθησομένων κανονισμῶν.

2) Η περὶ ἀνατρέσεως αἴτησις ὑποβάλλεται καὶ ἐκδικάζεται κατὰ τὰς Ισχυούσας περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας διατάξεις.

3. Κατ' ἐκδοθεισῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις, ἀσκουμένη ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθρου 785 Πολ. Δικον. Τὴν ἀναθεώρησιν δύναται γὰ τὴν ζητήσῃ εἰτε τὸ "Ιδρυμα. εἰτε ὁ ἀντίδικος τούτου. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενος προτάσεις τῶν Ἐπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας θέλουσι καθορισθῆναι ὁ δρόπος ἐπιδόσεως καὶ καταχωρίσεως τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτήσεως, ἀπηλλαγμένης παντὸς τέλους, β' αἱ προθεσμίαι ἐνασκήσεως, ἀναλόγως τῶν διαφέροντων λόγων ἀναθεωρήσεως καὶ γ' τὰ καταβλητέα περάδια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ III.

Διοικητικὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια

Πρωτοβάθμια Διοικητικὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια.

"Αρθρον 56.

1) Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐν τῇ παραγγ. 2 τοῦ ἀρθρου 53 ἀναφερομένων ἔφεσεων συγιστῶνται εἰς τὰς ἔδρας τῶν σοβαρωτέρων ὑποκαταστημάτων τοῦ Ιδρύματος, τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, πρωτοβάθμια Διοικητικὰ δικαστήρια δ' αἱ Διατάγματος, προκαλούμένυ παρὰ τῶν Ἐπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, διπερ ὁρίζεις τὴν κατὰ τόπον ἀρμοδιότητα αὐτοῦ.

2) Ἔκαστον πρωτοβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Προέδρου, ἐκ δύο Παρέδρων καὶ τοῦ Γραμματέως.

3) Ο Πρόεδρος ἐκάστου πρωτοβάθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου καὶ διὰ τὴν περιπτώσιν ἀποσύστας ἢ καλύμνησος ὀνταπληρωτῆς τοῦ προέδρου διορίζεται ἐκ τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τούτου ὑπηρετούντων Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδικῶν.

4) Ἐκ τῶν δύο Παρέδρων δὲ εἰς καὶ δύο ἀναπληρωταῖς τους, διορίζονται ἐκ ποσόστων ἀνηκόντων εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργοδοτῶν. δ' ἔτερος καὶ δύο ἀναπληρωταῖς τους εἰς τὴν τάξιν ἡσαντικούσιων.

5) Οἱ Πάρεδροι καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων διορίζονται ἐκ καταλόγων προϊλησματάντων διπλάσιον τῶν δοριστέων ἀριθμὸν προσώπων, οὓς ὑποβάλλονται εἰς τὸν Ἐπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὁργανώσεις τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἡσαντικούσιων τῆς ἔδρας τοῦ πρωτοβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

Ἐὰν δὲν ὑφίστανται τοιαῦται ὁργανώσεις, ἢ ἐὰν ὑφίσταμένων τεισύτων ἢ ὑποβολὴ τῶν ἐν λόγῳ καταλόγων ἐντὸς προθε-

σμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, οὐδέποτε δὲ βραχυτέρας τῶν 20 ἡμερῶν, δὲν καθίσταται δυνατὴ ὑπαιτίοτης τῶν σχετικῶν ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων, οἱ Πάρεδροι καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων ὁρίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

6) Διάταγμα προκαλούμενον παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, θέλεις ὁρίσει εἰδικώτερον τὰ τῆς ἐν γένει ὑποδείξεως τῶν παρέδρων καὶ ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, τὴν σειρὰν ἀναπληρωτῶν τῶν Παρέδρων καὶ τοὺς λόγους καὶ τὸν τρόπον ἀντικαταστάσεως καὶ παύσεως τούτων καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

7) Ο Γραμματεὺς ἐκάστου Πρωτοβάθμιου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ καλύμνησος ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ διὰ τὸ τυχὸν ἀναγκαῖον βοηθητικὸν προσωπικὸν ὁρίζεται ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ ὑποκαταστήματος τοῦ ἰδρύματος τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁριζόμενα.

8) Πρὸς ταχυτέραν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων δύνανται παρὰ τοῖς πρωτοβάθμιοις ἀσφαλιστικοῖς δικαστηρίοις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης πλείστα τμῆματα συντιθέμενα κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου ὁρίζομενα.

Δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν Ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον

"Αρθρον 57.

1) Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις δευτεροβάθμιον διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν περὶ διὰ τὸ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθρου 53 ἔφεσεων καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 54 ἀσκουμένων προσφυγῶν.

2) Τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον, ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ προέδρου, τεσσάρων μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως.

3) Ως Πρόεδρος τοῦ δευτεροβάθμου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου διορίζεται εἰς Ἀρειοπαγίτης. Τρεῖς ἀναπληρωταὶ τούτου διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ καλύμνησος διορίζονται ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων Ἐφετῶν.

4) Τὰ δύο ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δευτεροβάθμιου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου διορίζονται ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κεκτημένων πτυχίον Νομικῆς σχολῆς. Ἐκ τῶν δύο διορίζονται καὶ ἐξ ἀναπληρωτῶν τῶν ἐν λόγῳ μελῶν.

Ἐκ τῶν λοιπῶν δύο μελῶν ὁ εἰς δέον ν' ἀνήκη εἰς τὴν τάξιν ἐργοδοτῶν, δ' ἔτερος εἰς τὴν τῶν ἡσαντικούσιων.

Τοῦ ἐργοδοτικοῦ μέλους διορίζονται διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ καλύμνησος τέσσαρα ἀναπληρωματικά. Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους διορίζονται τέσσαρα ἀναπληρωματικά τοῦ ἐργατικοῦ μέλους.

5) Τὸ ἐργοδοτικὸν καὶ τὸ ἐργατικὸν μέλος καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν διορίζονται ἐκ διπλασίου τῶν διοριστέων ὑποθέματος προσώπων ὑποδεικνυμένων εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καθ' ὅν τρόπον ὑποδεικνύονται εἰς αὐτὸν τὰ πρόσωπα, ἐξ διὸ διορίζονται τὰ ἐργοδοτικὰ καὶ ἐργατικὰ μέλη τοῦ πρωτοβάθμιου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

6) Ο Γραμματεὺς καὶ ὁ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ, διὰ τὸ λοιπὸν βοηθητικὸν προσωπικὸν λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων τεῦ ιδρύματος.

7) Πρὸς ταχυτέραν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων δύνανται νὰ γωισθῆται τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον εἰς δύο διαφορετά τοιαῦται ὁργανώσεις τούτων τοῦ Πρωτοδικοῦ, περὶ τοῦ παρόντος ἐργοδοτικοῦ μέλους διορίζονται τὰ ἐργατικά μέλη τοῦ πρωτοβάθμιου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

Οι ἀπομένοντες ἀναπληρωταὶ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν ἀναπληροῦσι τοὺς Προέδρους καὶ τὰ μέλη τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου τμήματος κατὰ σειράν δριζομένην διὰ τοῦ ἀνωτέρῳ Διατάγματος.

8) Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Διοικητικῆς, θέλουσιν δριζοθῆναι ἀλόγοι καὶ ὁ τρόπος ἀντικαταστάσεως καὶ παύσεως τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

Κοινὴ διατάξεις.

*Αρθρον 58.

1) Τὰ πρωτοβάθμια Διοικητικὰ ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια καὶ τὸ δευτεροβαθμίου Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον ἢ ἔκχεστον τῶν τμημάτων τούτων ἀποτελοῦσι ίδιας ἀνεξαρτήτους ἀρχάς.

2) Ὁ διορισμὸς τῶν Προέδρων καὶ Παρέδρων τῶν πρωτοβαθμίων ἀσφαλιστικῶν διοικητικῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν ἀναπληρούντων αὐτοὺς, ώς καὶ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἐνεργεῖται ἐπὶ διετεῖ θητείᾳ διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Διοικητικῆς.

3) Οὐδεὶς διορίζεται, οὐδὲ δύναται γὰ εἶναι πάρεδρος (τακτικὸς ἢ ἀναπληρωματικὸς) πρωτοβάθμιον Διοικητικοῦ Δικαστηρίου δικαστήριον ἢ τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν ἐργοδοτικὸν ἢ ἐργατικὸν μέλοις τοῦ δευτεροβαθμίου διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

α) Ἐάν ὑπέρχῃ τις ἐκ τῶν ἓν δρόφ 14 παρ. 3. ἀναφερομένων λόγων.

β) Ἐάν δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ οὗ μετέχει ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

γ) Ἐάν δὲν ἔχῃ ἀπολυτήριον τούλαχιστον ἔξατοξίου δημοτικοῦ σχολείου.

4) Ἡ ίδιότης τοῦ Παρέδρου (τακτικὸς ἢ ἀναπληρωματικοῦ) ἢ τοῦ τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ ἐργοδοτικοῦ ἢ τακτικοῦ μέλους τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου εἴναι ἀσυμβίθαστος πρὸς τὴν ίδιότητα τοῦ τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τούτου ἢ τῶν Διοικητικῶν ἐπιτροπῶν ἢ τοῦ κεντρικοῦ ἢ τῶν τοπικῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων.

5) Διὰ τὴν ἔξαίρεσιν τοῦ Προέδρου ἢ τῶν Παρέδρων ἢ τῶν μελῶν ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐναγνήσιον ἀποφάσεως ἀπορριπτούσης τὴν αἰτησιν ἔξαιρεταις οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται.

Δὲν συγχωρεῖται ὑποθέλητη αἰτήσεως περὶ ἔξαιρέσεως τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἔξαιρεθέντος.

6) Αἱ διατάξεις λειτουργίας τῶν Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων καθορίζονται διὰ κανονισμοῦ καὶ καταβάλλονται παρὰ τοῦ Ἐφέδρου.

Διαδικαστικὴ διατάξεις

*Αρθρον 59.

1) Οἱ διάδικοι δένονται γὰ ἐμφανίζονται ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων καὶ διὰ πληρεξούσων.

Κανονισμὸς θέλει δρίσει τὰ ἀνώτατα δρία τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐν τῶν πληρεξούσιων δικαγγέρων καὶ δικολαβῶν.

2) Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑποθέσεων διεξάγεται καὶ ἀπόντος τοῦ προσηκόντως κληρίγονος διαδίκου.

3) Αἱ κλήσεις τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων ἐνεργοῦνται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοβάθμιου ἢ τοῦ Γραμματέως τοῦ δευτεροβαθμίου διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἢ τῶν τμημάτων τούτου, κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφερμούμενων ὀνταλόγων τῶν δριμῶν τῆς ποινικῆς δικονομίας.

4) Ἡ διαδικασία ἐνώπιον τῶν πρωτοβάθμιων ἢ τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου είναι προφέρική καὶ δημοσία. Δι’ ἀποφάσεων δύναται τοῦ Δικαστηρίου δύναται ν' ἀποκλείεται ἡ δημοσίετη τῆς συζητήσεως, ὅσάκις κρίνεται αὕτη ἐπιβλαβής εἰς τὰ χρηστὰ θητη ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν.

5) Τὰ πρωτοβάθμια καὶ τὸ δευτεροβαθμίον δικαστήριον, ἐν τῇ ἐπιδικασίᾳ τῶν ὑποθέσεων ὀνταλόγων τῆς ἐπάγγελματος τὴν διεισιστικὴν ἀλήθειαν, χρησιμοποιοῦντα καὶ ἐλευθέρως ἐκτιμῶντα πάντα τὰ ἐν ταῖς ποινικαῖς δίκαιαις ἐπιτρεπόμενα ἀποδεικτικά μέσα.

Κατὰ τῶν ψευδορικούμενων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἕρθρου 266 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἐάν παρίσταται ἀνάγκη διεξαγωγῆς ἀποδείξεων ἐκ τὸς τῆς ἔδειξε τῶν τὰ πρωτοβάθμια καὶ τὸ δευτεροβαθμίον διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον δύνανται ν' ἀναθέτωσι τὴν διεξαγωγὴν εἰς κατώτερον δικαστήριον ἢ διλληγή δημοσίην ὄργανην τοῦ τόπου τῆς διεξαγωγῆς.

6) Αἱ ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων, ἐκδίδονται εἰδικῶς ἡτιολογημέναι καὶ ἀπαγγέλλονται, ἐν δημοσίᾳ αὐτῶν συνεδριάσεις.

7) Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου προτάσεις τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Διοικητικῆς, θέλουσιν δριζοθῆναι τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν Προέδρων τῶν πρωτοβάθμιων Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ δευτεροβαθμίου τοιούτου ἢ τῶν τμημάτων αἵτινα. Ὁ χρόνος καὶ τόπος τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν, ὁ τρόπος καὶ ἡ σειρὰ εἰσαγωγῆς τῶν ὑποθέσεων πρὸς δικαστηρίων, ώς καὶ ὁ τρόπος λήψεως, κοινοποιήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τούτων.

Εὑρυνσίς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων.

*Αρθρον 60.

1) Διὰ τῶν πεσοῦ ὧν ἡ παρ. 9 τοῦ ἕρθρου 26 συμβάσεων. τῶν συναπτομένων μεταξὺ τοῦ Ἐφέδρου παράσταται διαφορούμενη παράγραφος διαφορῶν, ἵνα καταστῶσιν ἐκτελέσεται δέοντα γὰ πάσης φύσεως θεραπευτήριων, δύναται γὰ δρίζηται, δίτι αἱ μεταξὺ αὐτῶν ἐκ τῶν συμβάσεων ἀναφύουμεναι διαφοροί λύονται παρὰ πρωτοβάθμιων Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων ἢ τοῦ δευτεροβαθμίου τοιούτου κατὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προθλεπούμενην διαδικασίαν, ἀποκλειομένης τῆς τακτικῆς τοιούτης.

2) Αἱ ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων, ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος διαφορῶν, ἵνα καταστῶσιν ἐκτελέσεται δέοντα γὰ περιαφθῶσι τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως ὑπὲ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ Πρωτοδικοῦ δικαγγέλεων, εἰς τὴν πεσούσεων τοῦ δροῦσιν διεξάγεται ἡ δέρα τοῦ οἰκείου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

Κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐνεργουμένης περιαφθῆς τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως διεξάγεται μέσον ἐπιτρέπεται.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

Συμβούλιον τῶν Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Σύνθεσις.

*Αρθρον 61.

1) Η παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συνιστᾶται Συμβούλιον τῶν Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων πρὸς γνωμοδοτήσιν ἐπὶ παντὸς νομοσχεδίου, διεισάγματος ἢ κανονισμοῦ ἀνα-

φερομένου εἰς τὸν θεσμὸν τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν δι' ἑτέρων διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἀνατεθειμένων αὐτῷ λειτουργήσῃ. Εἰς τὸ αὐτὸ συμβούλιον ἀνήκουν. ἀφ' ἣς λειτουργήσῃ. καὶ αἱ εἰς τὸ καταργηθὲν Συμβούλιον Ἐποπτείας Ἐργατικῶν Ἀσφαλίσεων ἀνήκουσαι ἀρμοδιότητες. Ἡ κατὰ τὴν παράγρ. 7 τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ νόμου 5376 τῆς 6 Ἀπριλίου 1932 «περὶ τροποποίησεως τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὰ ταχεῖα ἀσφαλίσεως ὁρισμένων κατηγοριῶν ἔογχων ἀλπ.» ἀρμοδιότητης τοῦ Συμβουλίου Εποπτείας ἔχει. ἀσφαλίσεων ἀσκεῖται ὑπὸ τημάκιος τοῦ Συμβουλίου Κοιν. Ἀσφαλίσεων ἀποτελουμένου ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. α', β', γ', δ', ε' καὶ ἀνά ἐνδεῖ ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. σ' καὶ ζ' προστάπων, περὶ δια τὴν ἐπομένην παράγραφος. ὁρίσομένων κατ' ἔτος διὰ κλήρου ὑπὸ τοῦ εἰρημένου συμβουλίου. Τὸ τημάκι τοῦτο τελεῖ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκλεγομένου, διὰ Προέδρου, μέλους αὐτοῦ καὶ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἔχει μελῶν.

2) Τὸ Συμβούλιον ἀπαρτίζουν οἱ κάτωθι :

α') Εἰς καθηγητὴς ἐκ τῶν διδασκόντων πολιτικὴν οἰκονομίαν ἢ κοινωνιολογίαν ἢ κοινωνικὴν πολιτικὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἢ τὴν ἀνωτάτην Σχολὴν Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἐπιστηρόν.

β') Εἰς τῶν παρὰ τῇ αὐτῇ ἀνωτάτῃ σχολῇ ἢ τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καθηγητῶν τῶν μαθηματικῶν.

γ') 'Ο νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Υπουργείου Εθνικῆς Οἰκονομίας.

δ) Εἰς ἐφέτης ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Ἐφετείῳ Αθηνῶν.

ε') 'Ο Διευθυντὴς Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Υπουργείου Εθνικῆς Οἰκονομίας.

στ') Δύο ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοδοτῶν.

ζ') Δύο ἀντιπρόσωποι τῶν ἀσφαλισμένων.

η') Δύο ἐπιστήμονες ἐμφανίζοντες εἰδικότητα εἰς τὰ θέματα τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς.

θ') Δύο βουλευταὶ καὶ δύο γερουσιασταὶ ὑποδεικνύμενοι παρὰ τοῦ οἰκείου νομοθετικοῦ σώματος ἐν ἀρχῇ ἐκάστης τακτικῆς συνόδου· ἀνὰ εἰς ἐκ τῶν βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν δέον ναὶ μὴ ἀνήκειπεις τὴν κυβερνητικὴν παράταξιν.

ι') Δύο ιατροὶ ὑποδεικνύμενοι παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου Ιατρικοῦ Συλλόγου.

ια') 'Ο Διευθυντὴς τῆς Δημοσίας ὑγείας τοῦ Υπουργείου τῆς Γηγεινῆς.

ιβ') 'Ο Διευθυντὴς τῆς Σχολικῆς Γηγεινῆς τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας.

ιγ') 'Ο Επιθεωρητὴς τῆς Επαγγελματικῆς Γηγεινῆς τοῦ Υπουργείου Εθνικῆς Οἰκονομίας.

ιδ') Εἰς ιατρὸς μέλος τοῦ Αγωτάτου Γηγεινού. Σύμβουλον.

ιε') 'Ανὰ εἰς ἀντιπρόσωπος τῆς κεντρικῆς ὁργανώσεως τῶν φαρμακοποιῶν καὶ ὁδοντιάτρων.

3) Τὰ ὑπὸ στοιχ. α'-δ', στ'-γ', ι', ιδ' καὶ ιε' μέλη διορίζονται ἐπὶ διετείᾳ θητείᾳ, μὴ δυνάμενα ν' ἀνακληθῶσιν ὑπὸ τῶν προτεινούσων ταῦτα ὁργανώσεων, ὅπου προβλέπεται τοιςυτῇ πρότασις καὶ ἐκπίπτουν, δῆμα ως ἀτοθάλουν τὴν ὑφ' ἦν διωοίσθησαν ίδιατητα.

5) Παρὰ τῷ Συμβούλιῳ ὑπάρχει Γραμματεύς.

Οὗτος καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ δρίζονται διὰ πρόξεως τοῦ Υπουργοῦ Εθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκ τῶν Γραμματέων ἢ Εἰγηγητῶν τῆς Διευθύνσεως Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Υπουργείου Εθνικῆς Οἰκονομίας.

Ο Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ἐπικουρεῖται εἰς τὰ ἔργα τοῦ παρ' ἐνδεῖς γραφέως τοῦ ως ἄνω Υπουργείου, δρίζομένου παρὰ τοῦ Υπουργοῦ.

Διορισμὸς τῶν μελῶν

Ἀρθρον 62.

1) Ο διορισμὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἐνεργεῖται διὰ

Διατάχυτος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Υπουργοῦ τῆς Εθνικῆς Οἰκονομίας.

2) Οἱ ἐν τῷ Συμβούλῳ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἡσαζάλσημένων διορίζονται ἐκ τριπλασίου τῶν διοριστέων ἀριθμοῦ προσώπων, ὑπόδεικνυμένων εἰς τὸν Υπουργὸν τῆς Εθνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάχυτος προκαλουμένου παρὰ τούτου μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Εργασίας δρίσθησμενα.

3) Τὰ ἐκ τοῦ Πανελλήνιου Ιατρικοῦ, Φαρμακευτικοῦ καὶ Όδοιτιατρικοῦ Συλλόγου προερχόμενα μέλη διορίζονται ἐξ ἑξ ιατρῶν, τριῶν φαρμακοποιῶν καὶ τριῶν ὁδοντιάτρων ὑπόδεικνυμένων παρὰ τοῦ οἰκείου Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν Υπουργὸν τῆς Εθνικῆς Οἰκονομίας.

4) Διὰ τοὺς πορὰ τῶν Συμβούλῳ ἀντιπροσώπους, τῶν ἐργοδοτῶν, τῶν ἀσφαλισμένων, τῶν ἡσαζάλσημένων εἰδικώτερον διὰ τὰ ἀσυμβίβαστα. τερὶ διὰ τὸ ἀρθρον 58 παράγρ. 3.

Λειτουργία τοῦ Συμβουλίου

Ἀρθρον 63.

1) Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἀμα τῷ διορισμῷ των, συνερχόμενα προσκλήσεις καὶ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, ἐκλέγονται μεταξὺ αὐτῶν τὸν προεδρον καὶ τὸν Ἀντιπρόσεδρον τοῦ Συμβουλίου.

2) Τὸ Συμβούλιον καλεῖται εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Προεδρού ἢ τούτου ἀπόντος ἢ καλυσμένου παρὰ τοῦ Αντιπροσέδρου. Λογίζεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων διώδευσα τούλαχιστον μελῶν καὶ λαμβάνεις ἀποφάσεις διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, γινώσης ἐν ισοψηφίᾳ ἐπὶ φανερᾶς Φημοφορίας τῆς γνώμης, ὑπὲρ ἣς ἐδόθη ἡ φήσις τοῦ προεδρεύοντος, ἐπὶ μυστικῆς δὲ θεωρουμένης τῆς προτάσεως, ως ἀπορριφθείσης.

3) Τὰ πρωτικὰ τοῦ Συμβουλίου θημοσιεύονται κατ' ἔτος εἰς ἓδιον τεῦχος.

4) Αἱ ἡτοζημιώσεις τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ λοιποὶ διαπάναι τοῦ Συμβουλίου βαρύνονται τὸ "Ιδρυμα, δρίζονται δὲ διὰ πρόξεως τοῦ Υπουργοῦ Εθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδούμενων μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ιδρύματος.

5) Διὰ διατάχυτος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Υπουργοῦ Εθνικῆς Οἰκονομίας δρίσθησονται τὰ τοῦ τρόπου λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ'.

Κυρώσεις καὶ τελικὴ διατάξεις.

Εξόγια: καὶ προστασία τῶν δργάνων τοῦ Ιδρύματος.

Ἀρθρον 64.

1) Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου Κοινων. ἀσφαλίσεων, τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ιδρύματος, τῶν Διοικητικῶν Επιτροπῶν ἢ τῶν συνιστωμένων τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων καὶ τῶν Εποπτικῶν Συμβουλίων, οἱ Πάρεδροι καὶ τὰ ἐργοδοτικὰ καὶ ἐργατικὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Ασφαλιστικοῦ Δικαστηρίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, ως καὶ οἱ πατέλληροι καὶ ὑπὲρ τοῦ Ιδρύματος ὑπέχουσι, ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των, τὰς ποινικὰς εἰδύνας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀπολεύουσι τῆς ὑπὲρ τούτων θεσπισμένης διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου εἰδικῆς προστασίας.

2) Οἱ ιατροὶ, φαρμακοποιοί, μαχι καὶ νοσοκόμοι, κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν λειτουργίων πρὸς τὸ "Ιδρυμα ἢ τὸν παρ' αὐτῷ ἡσαζάλσημον, ὑπέχουσι τὰς εὐθύνας καὶ ἀπολεύουσι τῆς εἰδικῆς προστασίας, περὶ διὰ τὴν ἀπογγούμενην παράγραφον.

τῶν προσώπων τούτων εἰς τὴν ἀσφάλισιν, καθ' ἀ θέλει δρίσει Καγονισμός. Ἐπὶ θανάτου τινὸς τῶν ἐν λόγῳ πρόσωπων ἐπισυμβάντος κατὰ τὸν μέχρι τῆς ὑπαγωγῆς τούτων εἰς τὴν ἀσφάλισιν χρόνον, τὸ ποσὸν τῶν ἐπὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἔνεργηθεῖσῶν κρατήσεων ἀποδίδεται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος, ἐφαρμόζομένων τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ παρόντος Νόμου.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 48—54 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 4548 (περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων) ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν ὑπαγωγῆς τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων καταργοῦνται.

3) Πᾶσα ἀμφισθήτησις ἀναφυομένη ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προηγούμενης παραγράφου λύεται δριστικῶς καὶ ἀνεκαλήτως δι' ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῶν Κλιενωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

4) Εἰς περίπτωσιν ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν ἢ θανάτου, δρειλομένου εἰς ἀτύχημα, ἐκ βιαίου συμβάντος ἐπελθόντος ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφίρμησις αὐτῆς, ἐὰν δὲ παθῶν ἔχει: ὑπαγθῆ εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ ὡς ἐκ τούτου δικαιοῦται οὗτος. ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου του, τὰ ἐν ἀρθρῷ 35 ἀναφερόμενα πρόσωπα τῶν παροχῶν τῶν ἀσφαλίσεων τοῦ παρόντος Νόμου, δι' οἰκείου ἐργοδότης ἀπαλλάσσεται: τῆς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 24 Ιουλίου 1920 «περὶ καθιερώσεως τῶν νόμων περὶ εὐθύνης πρὸς ἀπειρημένους τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων» ὡς αὕται ἐτροπήποιηθησαν μεταγενεστέρως, ὑποχρεώσεων πρὸς καταστάλην τῆς παρὰ τούτων προθλεπμένης ἀποζημίωσεως καὶ ἐξόδων νοσηλείσας καὶ κηδείας.

5) Αἱ παρὰ τῶν κατὰ τὸ Β. Διάταγμα περὶ οὗ ἡ προηγούμενη παράγραφος ὑποχρέων εἰς ὀποίημιωσιν ἐν περιπτώσει ὀτυχήματος συνοφθεῖσαι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου συμβάσεις περὶ μεταθέσεως τῶν διὰ τὴν περίπτωσιν τούτην ὑποχρεώσεών των εἰς τὴν ἀσφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις διστηρεύνται ἐν ἴσχυi μέχρι τῆς λήξεώς των, οὐχί δινως καὶ πέραν τῆς 1ης Ιουλίου 1936. Αἱ μετὰ τὴν δημοσίευσον τοῦ παρόντος συναπτόμεναι ὡς ἄνω συμβάσεις παύουσιν ἴσχυονται ἀμα τῇ ὑπαγωγῇ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν εἰς τῆς ἀγωγέρονται μισθωτῶν.

6) Ἐὰν τὰ πρόσωπα τὰ παρέχοντα ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας ἔνωντι μισθοῦ εἰς ἐργοδότην συμβεβλημένον κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ὑπαχθεῖσιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν εἰς τῆς ἀγωγέρονται μισθωτῶν.

τος Νόμου πρὸ τῆς 1ης Ιουλίου 1935, τὸ μὲν τμῆμα τῶν εἰσφορῶν τῶν βαρυνουσῶν τὸν ἐν λόγῳ ἐργοδότην μειοῦται διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον ἴσχυας τῆς συμβάσεως κατὰ 25 o), ἢ δὲ ἐκ τῆς συμβάσεως δεσμευμένη ἰδιωτικὴ ἀσφαλιστικὴ ἐπιχειρησίας, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ ἐπέλθῃ ἀνύχημα εἰς τι τῶν ἐν λόγῳ πρόσωπων, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ἰδρυμα τὸ ποσὸν, διπερ ἐκ τῆς συμβάσεως ὅφειλε νὰ καταβάλῃ πρὸς θεραπείαν τοῦ παθόντος καὶ ἀποζημίωσιν αὐτῷ ἢ τῶν αλησθνόμων του. Ἐγ τῇ περιπτώσει: ταύτη, ἐὰν αἱ παρὰ τοῦ Ἰδρύματος χορηγηθεῖσαι: ἢ χορηγηθέας κατὰ τὸν παρόντα Νόμον εἰς τὸν παθόντα ἢ τὰ πρόσωπα τοῦ ἀρθροῦ 35 παρογκαὶ ὑστροῦνται κατὰ ποσὸν τοῦ παρὰ τῆς ἰδιωτικῆς ἀσφαλισεως ἐπιχειρήσεως κατὰ τὰ ἀγωτέρω καταβληθέντος εἰς τὸ Ἰδρυμα, ὑποχρεοῦται ὁ ἐργοδότης νὰ καταβάλῃ τὴν διαφορὰν εἰς τὸν παθόντα, καὶ τούτου θυνόντυς ἐκ τοῦ ἀτυχήματος εἰς τὰ πρόσωπα τοῦ ἀρθροῦ 35.

‘Ο παρών νόμος, Ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ’ Ήμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω δια τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ως νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ 24 Σεπτεμβρίου 1934.

‘Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ ‘Υπουργικὸν Συμβούλιον

‘Ο Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ, Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Δ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ, Π. ΡΑΛΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Μ. ΚΥΡΚΟΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Δ. ΧΕΑΜΗΣ, Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρηθη καὶ ἐ.έθη ἢ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις 25 Σεπτεμβρίου 1934.

‘Ο ‘Υπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ